el pèsol negre

Publicació llibertària de l'Alt Llobregat i Cardener

GRATIS
8.000 exemplars
II època núm. 28
juny-juliol del 2006

▲ *Vivenda okupada des de fa quatre anys al barri de la Font dels Capellans de Manresa.*

L'okupació a les nostres comarques

◣Perill de desallotjament de la Font i judici per l'okupació de la Coktelera a Manresa /pàg 7 i 8/ Nou centre social a Calaf /pàg 8 El CSO Via Balaguer ja porta deu anys okupat/pàg 9.

Judici de menors pels fets de Patum /pàg 3

El judici als menors pel cas Isanta es va celebrar a l'audiència de Barcelona i va durar 15 dures sessions.

La lluita continua, dia a dia sobre un tros d'asfalt de la grisa Barcelona; cada dia en les concentracions silencioses a la Plaça Sant Pere de Berga...i també en el suport d'aquelles persones que van estar demostrant la seva solidaritat.

Repressió a l'anarquisme /pàg 18

Els encausats del febrer del 2003 ja tenen data de judici. El Rubén, que continua a la presó, i l'Ignasi, ja tenen petició fiscal. Els detinguts del setembre del 2003 han sigut condemnats amb penes que van dels 2 als 7 anys de presó. Els detinguts del 9 de maig se'ls acusa de danys, amenaces i de tinença d'explosius. Novetats de la Situació de Roberto Catrino a les presons holandeses.

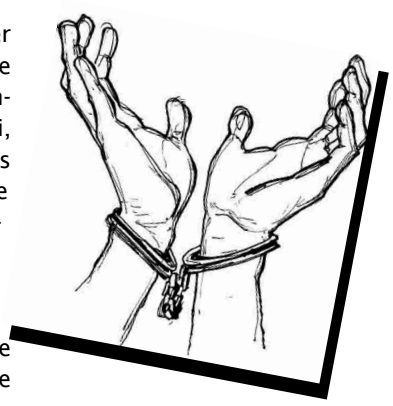

solidaritat activa!!!

▶Berguedà

Comença la IX Marxa d'Homenatge als Maquis /pàg 23

Crònica del Primer de Maig a Berga. Perquè l'1 de maig no és cap fira! /pàg 10

▶Bages

Ferrovial, l'encarregada de la construcció de la presó: una vella coneguda /pàg 19

Comencen a Manresa les Jornades "Contra els abusos de poder, Resistència activa" /pàg 10

▶Arreu

Crònica desde Palestina /pàg 16

▶Control social

***Macrocontrol*/pàg 17**

dossier central

TREBALL SEXUAL

El pèsol negre, dia rere dia es converteix en un referent de l'anarquisme i la contrainformació a Catalunya, i d'això se'n fa ressò el Col·lectiu Illacrua en el número d'abril de la seva revista. Però el pèsol negre no és una experiència aïllada: en relació a la contrainformació des de l'abril ja s'ha iniciat la publicació periòdica del Directa, publicació similar al madrileny Diagonal; també des de l'abril donem la benvinguda a la revista La Rosa dels Vents. Publicació de debat llibertari als Països Catalans, de tendència anarco-independentista. A totes elles els desitgem el millor, i que des d'elles es contribueixi a una major construcció i articulació de la crítica a l'autoritarisme, l'explotació, la repressió,...

Certament que en els darrers anys s'està vivint un gran creixement del moviment anarquista a nivell mundial, amb l'aparició de nous col·lectius i grups d'afinitat, noves publicacions, l'organització d'encontres i de trobades del llibre anarquista (com la propera del mes de juny a Barcelona) i de ser una de les paraules que al Goggle donen més enllaços a pàgines web. Però això no equival a dir que es vaticini una revolució anarquista com alguns mitjans de comunicació de masses anuncien apocalíticament. Sobretot els mitjans espanyols comencen a vendre que l'anarquisme és la pròxima amenaça terrorista contra l'ordre instaurat ara que es presenta una possible desaparició d'ETA.

En aquest sentit la repressió contra el moviment anarquista s'ha intensificat. Arran de les diferents mostres de solidaritat amb el Rubén i l'Ignasi (detinguts el 9 de febrer), el passat 9 de maig van ser detinguts quatre anarquistes més a Barcelona (tres a l'Eixample i un a Sants): el Javi, el Quique, l'Álvaro i el Pau, per part de la Policia Nacional. Se'ls acusava d'amenaces contra l'ordre públic i de possessió de material per a la fabricació d'explosius, així com a responsables d'unes bosses que havien estat trobades en diferents espais públics de Barcelona amb un manual per a la fabricació d'explosius en el seu interior. Tot un muntatge policial només dirigit a la repressió delxs anarquistes. Per si no fos poc, la Policia Nacional i els Mossos d'Esquadra han entrat en competició per veure quin dels dos cossos repressius detén més "antisistemes radicals, la majoria d'ells anarquistes" (TV3). Certament la Policia Nacional va marcar un gran gol als Mossos en detenir-ne 4 en un sol dia!

Paral·lelament la impunitat contra el feixisme continua produint-se. I sinó que ho preguntin a la població de Castellar del Vallès. No fa gaire quatre fatxes van apallissar un company guineà; i poc després un jove punk. Una vegada i una altre el jutge encarregat ha deixat en llibertat sense càrrecs als feixistes. Un d'ells ja ha estat detingut 18 vegades i tot i així el jutge considera que no n'hi ha prou.

I mentrestant els diferents partits polítics en el parlament català i espanyol utilitzen fins a la sacietat "Catalunya" i la gent que hi viu per interessos partidistes. Algú recorda quan va ser l'últim cop que aquestes organitzacions van pensar pel país en lloc de en els seus interessos particulars? És totalment fals quan ens diuen que el nou Estatut és una millora per al conjunt del país; com a molt ho és per a un país governat per PSC i CiU. No es produeix cap millora quan tot segueix igual: mentre es discuteix diàriament sobre l'estatut des l'estiu de l'any passat, els partits majoritaris pactaven no reformar les lleis electoral i territorial de Catalunya; ningú vol perdre els seus feus territorials. Si, per exemple, la Catalunya Central esdevingués una nova circumscripció, els socialistes la perdrien (ara la tenen per la seva gran majoria a la resta de la província de Barcelona).

Des del moviment anarquista això no ens sorprèn, ni ens importen les jugades polítiques de cada un dels partits, perquè ens hi oposem siguin quines siguin. Però almenys no ens deixem enganyar amb una suposada política de país: per als partits no hi ha país ni persones, només votants. I si no que punyetes és el referèndum del 18 de juny?

Sumari

Pàgina 3: · Judicici de menors pel cas Isanta
· Sobre els advocats de l'ajuntament
· Roser Farràs i la llibertat d'expressió
Pàgina 4: · Oportunisme sense intel·ligència

Pàgina 5: · L'Hotel Ciutat de Berga amenaça
· L'Ajuntafems de Berga es mostra disposat a negociar

Pàgina 6: · Poder i mitjans arrel de l'assessinat del Pep Isanta
· Demanda patrimonial administrativa contra l'ajuntament de Berga i la conselleria d'interior

Pàgina 7: · L'Ajuntafems de Manresa vol desallotjar una casa que porta 4 anys ocupada
Pàgina 8: · Calaf ja té un centre social
· Nou judici a l'ocupació a Manresa
Pàgina 9: · Aturem la demanda del CSA Can Vies.
· 10 anys del CSOa Baleguer.

Pàgina 10 · Crònica del primer de maig. Perquè l'1 de maig no és cap fira.
· Acció contra la constructora de la presó.
· Les parets són la veu dels sense veu.
· Jornades contra els abusos de poder.

Pàgina 11-14: DOSSIER CENTRAL "*TREBALL SEXUAL*".

Pàgina 15: · La Mêlé del Gremi presenta la seva maqueta.
· La Fàbrica tèxtil DBApparel d'Olvan deixa a vuitanta treballadors al carrer
· La web bergadallibertari.org altre cop en funcionament.

Pàgina 16: · Crónicas de otra realidad.

Pàgina 17: · *Control social* "Macrocontrol"
Pàgina 18: · Situació de Roberto Catrino Lopez
· Repressió a l'anarquisme.

Pàgina 19: · *Presó* "L'encarregada de la presó una vella coneguda".

Pàgina 20: · *A l'agüait "Maleïdes penes- multa"*

Pàgina 22: · Resenyes .

Pàgina 23: · *Agenda llibertària*

Pàgina 24: · *La fem patar amb...*Hormigón Anmado

I recorda...

Edita: Col·lectiu Pèsol Negre. El Pèsol Negre no és el portaveu de cap associació ni entitat. El col·lectiu Pèsol Negre és obert i canviant i no representa a ningú, solament a qui en forma part a cada moment. D'altra banda, com a col·lectiu només intentem assumir l'editorial i les grans línies de la publicació, la resta de textos són responsabilitat dels irresponsables dels seus autors. A qui li piqui que es rasqui.

Tancament d'aquesta edició: 11/06/2006 a les 6:00 del matí.

En aquest Pèsol Negre han participat: Pep i tu, Ocupació, Parabailarlabamba, Barrikada, Marc Anda Propp, Roger de flor, Secció Sindical CGT-correus Manresa, Un clàssic, Cockteleru, Departament jurídic del consolat de Lapònia del Berguedà, Ateneu llibertari del berguedà, Ateneu columna terra i llbertat, Centre d'estudis Josep Borràs,hola hola!!!, Assemblea conta les presons,mama cinquentona, Santi Cobos, Luis Mingorance, Grace kelly, Mistetas, El Trenca, Raiener, Smirre.Bernadina Coriolis, CNA,Vale merci, Antígona

Atenció: Aquesta revista la fem entre totes i tots i per això és important que ens feu arribar els vostres articles de denuncia, pensaments, poemes, etcètera. Intentem publicar-ho tot, tingueu paciència.

Directori

*BERGA: **Ateneu Llibertari del Berguedà**: c/ Pinsania núm. 7 bxos, Berga 08600. Adreça electrònica: ateneullibertari@berguedallibertari.org **Associació Cultural Columna Terra i Llibertat** (col·lectiu difusor del pensament i la pràctica anarquistes): c/ del Balç núm. 4 baixos, Berga. Adreça postal: apartat de correus 16 Berga 08600. Adreça electrònica: actll@berguedallibertari.org www.berguedallibertari.org (Portal llibertari del Berguedà on trobareu les pàgines web dels col·lectius llibertaris berguedans). **Centre d'Estudis Josep Ester Borràs** (centre de documentació, recerca i difusió de la història social de la comarca): c/ del Balç núm. 4 baixos, Berga. Adreça postal: apartat de correus 16 Berga 08600. Adreça electrònica: cejeb@berguedallibertari.org **Pèsol Negre** (publicació llibertària de l'Alt Llobregat i Cardener): pesolnegre@hotmail.com *GIRONELLA: **Associació Cultural La Fona**. *MANRESA: **CGT** (anarcosindicat): c/ Circunvalació núm. 77, 2on, 08240 - Manresa (Barcelona). Telf. : 93 874 72 60 - Fax : 93 874 75 59. Adreça electrònica: manre@cgt.es **La Tremenda** (centre social okupat):cantonada entre el c/ St. Salvador i el c/ Hospital al nº 24-26, Manresa.**CNT Manresa/CSO Valldaura**, c/Jorbetes, 15. cnt_ait_manresa@yahoo.es *MONISTROL DE MONTSERRAT: **CNT-AIT** (anarcosindicat): c/ Sant Pere núm. 35, 08691 Monistrol de Montserrat. Adreça electrònica: cnt_ait_monistrol@yahoo.es. *NAVARCLES: **Cal Carrasclet:** carrasclet@gmail.com. **Masia okupada Ca n'Escaiola:** canescaiola@gmail.com. *OLVAN: **Ateneu Popular Olvanès** *SALLENT: **Amics d'Agustín Rueda** Adressa electrònica: amicsagustin@berguedallibertari.org, **CGT** (anarcosindicat): c/ Clos núm. 5, 08650 - Sallent (Barcelona). Telf. : 93 837 07 24 - Fax : 93 820 63 61. Adreça electrònica: sallent@cgt.es. Pàgina Web: http://www.cgt.es/sallent *SÚRIA: **L'Alternativa** (col·lectiu polític): c/ Magí Fàbrega, 3, 2n, 08260 Súria. Telf. 93 869 64 26. Pàgina web: www.surialternat.tk Adreça electrònica: surialternat@latinmail.com

▲ *Concentració davant els jutjats de menors de Barcelona, durant el transcurs del judici pel cas de la Patum del 2005.*

Judici de menors pel cas Isanta

Berga, maig 2006

Roger de flor

Es fa difícil d'explicar en unes línies el transcurs d'un judici que ha durat quinze llargues sessions, explicar la duresa dels aconteixements que ens han portat fins aquí. Un jutjat de menors a Barcelona, cares conegudes de Berga, d'una banda i l'altre (per dir-ho d'una manera fina), rancúnies, odis, tensions, premsa, policia...Els tres primers dies de judici la Plataforma per la Convivència i l'Assamblea de Joves havien convocat una concentració davant dels jutjats. Les ganes, poques, la necessitat molta. I es que sabíem del tràngol que ens esperava a moltes persones al llarg de tres setmanes; víctimes, testimonis, companys, amics, famílies, persones, en definitiva a les que un maleït dia vam patir les conseqüències d'una violència desmesurada, injusta i injustificada que ens ha marcat i ens marcarà de per vida. La sensació de que malgrat la gravetat dels fets i la resposta popular, poques coses han canviat. Avui en dia, pels carrers de Berga la violència en les diverses expressions continua latent, tot esperant, potser, que el drama es repeteixi. Violència en les mirades a Berga davant i dins els jutjats, tremolors, ràbia continguda....i esperar que la justícia de l'estat faci la feina que no es deixa fer al poble; diguem-ho així, prendre's la justícia pe la seva mà. De les persones acusades i el seu entorn, diferents actituds, i per tant, diferents valoracions, però potser no és el lloc ni el moment. Cadascú es responsable dels seus actes i no oblidem. Per més informació, el poble en va ple, com encara va ple d'actituds despreciables que cal afrontar, persones amb cara i ulls que encara no han entès res de tot plegat.

Al llarg dels dies, l'exagerat dispositiu de Mossos d'Esquadra -que potser esperaven ingenus la repetició dels èpics episodis berguedans davant dels jutjats i comissaria- es va anar relaxant, així com els periodistes. Nosaltres no, vam estar allà i aquí, aguantant l'esdevenir d'una partida que havíem de jugar per la voluntat d'uns descerebrats alimentats pel caldo dels que gestionen aquest joc tràgic. De tot plegat no en sortirà gaire de bo: odi, presó...així que ja val espavilar, perquè la partida tràgica encara està oberta, més enllà de sentències que són tirites. Ara sabem que el judici dels majors va per llarg (un any, mínim), així que haurem d'esperar pacients i resignades, el curs d'un rellotge imposat que ens seguirà despertant en els malsons. Mentrestant passarà Patum i passaran moltes altres coses, mentre esperem que arribar aquells dies.

Però no tot es tragèdia. Es diu que la solidaritat és la tendresa dels pobles, i penso ara que al poble berguedà hi ha força tendresa, si no generalitzada si qualificada, en les persones que s'han mostrat al costat de la justícia social, de la cura, del suport mutu allà on era tan difícil. Dia a dia sobre un tros d'asfalt de la grisa Barcelona; cada dia en les concentracions silencioses a la Plaça Sant Pere de Berga, plenes de sentiment, de raó, de dol, de por de ràbia i esperança. A totes elles una abraçada. La lluita continua.

Sobre els advocats de l'Ajuntament

Berga, maig 2006

Barrikada

L'actitud de l' "acusació popular" exercida per l'Ajuntament ja ha estat qüestionada en anteriors números d'aquesta publicació, per la seva actitud contrària a una sèrie de proves importants per l'aclariment dels fets, demanades per la resta de les acusacions, i que podien responsabilitzar l'Ajuntament de Berga i la Conselleria d'Interior (proves telefòniques,etc.). En canvi, la mateixa acusació es va afanyar a requerir als col.lectius organizadors de les barraques tota la sèrie de papers exigits per la burocràcia impositiva i que, evidentment, van ser entregats, com són :pagament d'impostos d'ocupació de via pública, assegurances de responsabilitat civil i fiances (que no han estat retornades). Aquesta és una actitud lògica de qui vol rentar les mans a l'Ajuntament, però no persegueix la recerca de tota la veritat. S'els hi hauria de recordar a aquests advocats que som tots els ciutadans els que els paguem i davant de tots han de respondre.

Del senyor Francesc de Paula Jufresa Patau (i de qui li fa la feina, en Xavier Coromines Frigola) no podem esperarne gaire més que el paper que va fer fa uns anys, com a advocat i acusació de l'Ajuntament de Barcelona en el mediàtic cas de pederastia del Casal d'Infants del Raval, on feia el paper als interessos d'un Ajuntament decidit a criminalitzar tot un barri, per tot seguit fer-hi neteja. El paper lamentable del senyor Jufresa el podem veure en un film-documental títulat "De nens", dirigit per en Joaquim Jordà, on aquest cavernari personatge queda més que retratat. Qui l'hagi vist no sentirà gran confiança en el despatx que ha d'exercir una acusació popular reclamada per milers de signatures a Berga, ans al contrari, coneixerà la prepotència de qui està per sobre del bé i del mal, amparat en el seu estatus quo, en la defensa d'una moral oligarca i despreciable.

Roser Farràs i la llibertat d'expressió

Berga, maig 2006

Barrikada

Coneguda per tots els berguedans pel seu fanatisme religiós i pel seu odi al moviment llibertari local, la super Roser Farràs segueix fent de les seves. Aquesta vegada la seva particular creuada contra l'infidel ha estat dirigida contra la nostra publicació. La super Farràs i el seu fill es dediquen a treure de la circulació tants exemplars del pèsol negre com poden, fins i tot pressionar a establiments perquè no ofereixin l'oportunitat que la ciutadania de Berga pugui llegir aquesta infame i atea publicació que tens als dits. Estimada troglodita: ¿Per què no marxa a resar i ens deixa en pau a tots plegats? no veu que l'únic que aconsegueix és fer-nos riure i fer veure als berguedans i bagencs quin tipus de persona és?

Amb què ens pensa delectar la pròxima vegada?

Oportunisme sense intel·ligència

Reflexió sobre les recents detencions a Berga

Berga, maig 2006

Un clàssic

Ara, més de dotze anys després de les primeres denúncies populars fetes sobre la situació, presència i activitat del crim organitzat a Berga, es vénen a produir aquestes detencions. Van actuar, amb la 'delinqüència' com fan sempre: els controlen, els vigilen, els mouen, els aprofiten i quan resulta necessari, els sacrifiquen. Casi sap greu veure com els altres han sigut simples titelles, petites titelles d'un joc que se'ls hi escapa. Tocant el cel, sentint-se poderosos, intocables, i de sobte, la realitat crua els porta cap a un infern. Mai entendran les causes: falta claror a les clavegueres. El poder va acabar amb aquella situació perquè era necessari recuperar la legitimitat. Ho van fer quan més els hi convenia. Durant el judici de menors, a dos mesos vista de patum, en un moment crític de legitimitat, tan de les institucions com dels mossos d'esquadra. Tot plegat fa que sigui massa evident que el moment ha sigut escollit políticament: no es tractava de la feina discreta, rutinària i ben feta, sinó d'oportunisme polític.

◣ Durant el judici de menors, a dos mesos vista de patum, en un moment crític de legitimitat, tant de les institucions com dels mossos d'esquadra. Tot plegat fa que sigui massa evident que el moment ha sigut escollit políticament: no es tractava de la feina discreta, rutinària i ben feta, sinó d'oportunisme polític.

Així doncs, no es pot aplaudir res en aquestes detencions. I això és per tres motius. Primer, perquè si pensen voler demostrar a la població que fan la feina ben feta, fa una dècada que haurien d'haver aturat el crim organitzat amb el que han tingut tant paciència. Segon, perquè si estaven fent la seva feina, no s'entén que la casualitat els hi anés tan bé un altre cop (la casualitat en política no existeix, i si existeix és que ha sigut meticulosament dissenyada, deia en Churchill). Però tercer i sobretot, perquè les detencions només rentaran les mans tant tacades dels mossos d'esquadra, però no aporten solucions a l'arrel del problema. Només posen taps, que aviat, amb la pressió, tornaran a saltar.

Perquè sempre hi ha hagut dos causes principals del crim organitzat: per una banda, causes mes profundes, estructurals, podríem dir; cal misèria perquè la gent és llenci en la negre croada del crim organitzat contra la pròpia població civil. Abans de donar un pas com aquest cap a la demència, hi ha d'haver molta desesperació, creieume. La segona és més conjuntural, podríem dir, i és la permissivitat que gaudeix el crim organitzat per la seva proximitat a les institucions i als grans negocis. No oblidem que hi ha entre els detinguts, dos personalitats de l'entorn de les institucions. Trencar la segona causa – inclòs amb els sacrificis que suposa pel poder – sense aportar solucions a la primera és, senzillament posposar o traslladar el problema. L'estúpid acte immediatista de propaganda. Perquè la injustícia social tornarà a generar el marc en el que el crim organitzat creixerà de nou. De fet, aquestes detencions son inútils en el sentit que només modifica el context uns anys i escaig. Més aviat del que es pensa, el poble es tornarà a trobar amb el mateix problema. Fins que el resolgui el mateix poble. Hi ha qui pensa que ara tot canviarà, però serà, en realitat, ben poca cosa. No serveix de res tirar desodorant a sobre de la merda.

Les actuacions són pròpies d'una ment estreta i poderosa. Hi tornem a veure l'ombra del corb que la Montserrat Tura encara cavalca amb hilaritat. Tornem a veure la cara llòbrega de la vanitat: oportunisme sense intel·ligència; el poder en mans del cretinisme.

Però no tot és negatiu en aquests fets. Hi ha una cosa que és molt important comprendre.

◣ Segon, ha quedat demostrat que el què hi havia sobre la taula eren les seves contradiccions, no pas les nostres.

Per una banda, és important veure que el poder ha hagut de fer sacrificis. Han sacrificat part dels seu exèrcit de tenebres, dels seus 'soldats' a l'ombra, és a dir, han hagut de renunciar a la manipulació del crim organitzat, els generals de la claveguera han desistit en la seva estratègia tan vella com macabra (qui encara dubti de que siguin possibles estratègies d'aquest tipus, li proposo que investigui sobre Pearl-Harbort, la crema del Reichtag o sobre els atemptats de Piazza Fontana, per posar tres dels exemples del segle xx que em vénen immediatament a l'esperit). Al poder no li costa gaire sacrificar aquest tipus de peons, però ben cert és que s'ho varen estalviar durant una dècada.

Segon, ha quedat demostrat que el què hi havia sobre la taula eren les seves contradiccions, no pas les nostres. Són les seves contradiccions les que estaven resultant insostenibles. I per fer-ho, per tal de que aquelles contradiccions no els superin, han hagut de sacrificar dos personatges lligats a les seves institucions, i han acceptat el descrèdit que suposa. I això vol dir que el descrèdit que suposaven les contradiccions era superior. Poca Broma.

Ara doncs, posposaran la lluita contra les estructures Berguedanes que treballen per a la defensa dels treballadors i la cultura popular, però la posposaran poc temps, és d'esperar. No val abaixar la guàrdia: treballen per obtenir una mà d'obra el més submisa i barata possible i això no canviarà pas. Sota les seves excuses, les seves veritats del mercat i l'economia política, en realitat tenim un joc senzill de comprendre: els treballadors treballem en precari, ells s'enriqueixen. I, per a ells, tot s'hi val excepte perdre. ¿Perdre? La legitimitat, la cara de vergonya, la careta, potser. Però el que no els val, sota cap concepte és perdre els privilegis.

Els privilegis d'una educació més completa, els privilegis d'una sanitat més eficient, atenta i amable, els privilegis d'un nivell de vida més afable, d'una vida econòmica més satisfactòria. Els privilegis, per exemple, de la Senyora Tura comparats amb la realitat material de qualsevol immigrada marroquí.

Mentrestant, uns a la presó, del que ningú no traurà res de bo, excepte la senyora consellera, que aconseguirà un lifting que potser li aguantarà per optar a aspirar a la presidència (cosa d'uns mesos, ja n'hi ha prou per a ella). S'ha dit molts cops que la presó no és part de la solució, sinó part del problema: la presó és o bé un centre d'extermini o bé una fàbrica de delinqüència; en tot cas ja sabem que no resoldrà mai res, entren llops i surten feres.

Mentre uns altres als carrers, on les coses, – malgrat tot el rebombori – no han canviat gaire. Seguiran les desigualtats socials, la violència estructural, els abusos de poder, les clavegueres de l'estat. Els qui m'entenen ja saben de què parlem, de què parlarem, fatalment, un dia o altre. I és que ja ho vénen dient de fa temps: o hi ha justícia social, o hi ha barbàrie.

L'Hotel Ciutat de Berga amenaça

Berga, maig 2006

Departament Jurídic del Consolat de Lapònia al Berguedà

El passat 8 de maig, a les oficines d'un dels col·lectius d'advocats que exerceixen l'acusació en el judici pels fets de la Patum 2005, rebien un burofax. El sotasignant de la carta, la direcció de l'Hotel Ciutat de Berga a Barcelona, exposava la seva queixa per un article publicat en l'anterior pèsol negre (núm. 27) on s'informava de la negativa dels responsables de l'esmentat hotel a cedir unes proves rellevants per l'aclariment dels tràgics fets de la passada patum, específicament les factures telefòniques corresponents a aquella nit, ja que com els seus propis treballadors reconeixien, el telèfon de l'hotel va ser utilitzat amb anterioritat a la mortal agressió per alertar a la policia autonòmica de la presència d'individus armats al voltant del mateix hotel i prop de les barraques dels col·lectius de joves.

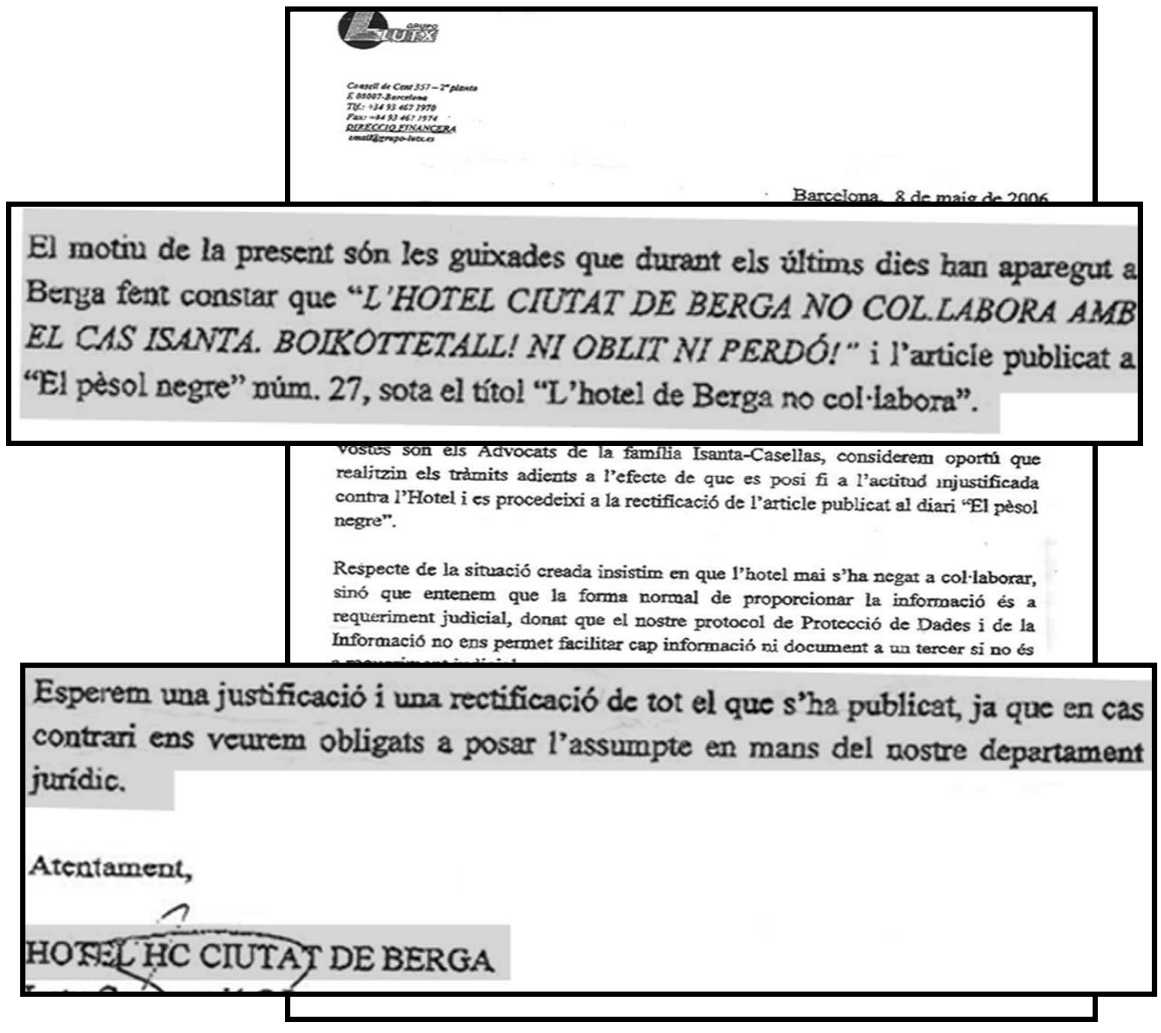

Barcelona, 8 de maig de 2006

El motiu de la present són les guixades que durant els últims dies han aparegut a Berga fent constar que "*L'HOTEL CIUTAT DE BERGA NO COL.LABORA AMB EL CAS ISANTA. BOIKOTTETALL! NI OBLIT NI PERDÓ!*" i l'article publicat a "El pèsol negre" núm. 27, sota el títol "L'hotel de Berga no col·labora".

Vostès són els Advocats de la família Isanta-Casellas, considerem oportú que realitzin els tràmits adients a l'efecte de que es posi fi a l'actitud injustificada contra l'Hotel i es procedeixi a la rectificació de l'article publicat al diari "El pèsol negre".

Respecte de la situació creada insistim en que l'hotel mai s'ha negat a col·laborar, sinó que entenem que la forma normal de proporcionar la informació és a requeriment judicial, donat que el nostre protocol de Protecció de Dades i de la Informació no ens permet facilitar cap informació ni document a un tercer si no és

Esperem una justificació i una rectificació de tot el que s'ha publicat, ja que en cas contrari ens veurem obligats a posar l'assumpte en mans del nostre departament jurídic.

Atentament,

HOTEL HC CIUTAT DE BERGA

Diversos veïns de Berga han sol·licitat en els darrers mesos les factures, finalment l'entitat hotelera va accedir a la cessió de les proves si aquestes eren requerides pels advocats de l'acusació. Casualment un cop s'acompleix aquest requeriment, apareix una llei interna de l'empresa que impedeix la cessió dels documents demanats. Ara, la direcció de l'Hotel creu "injustificat" que s'informi en un òrgan de difusió lliure com és el pèsol negre, de la seva reiterada negativa a col·laborar amb les víctimes de les agressions i en el manteniment d'una postura obscurantista que esdevé com a mínim sospitosa.

L'Hotel Ciutat de Berga convida a el pèsol negre a:

"una justificació i una rectificació de tot el que s'ha publicat ja que en cas contrari ens veurem obligats a posar l'assumpte en mans del nostre departament jurídic".

Sense cap mena de dubte creiem que la rectificació exigida que més satisfarà ambdues parts serà la publicació d'algun fragment més d'aquesta carta, perquè el lector i potencial client de l'Hotel tregui les seves pròpies conclusions, situï el seu escrit en el lloc que li correspon: invitació a la rectificació, o bé, vulgar amenaça.

" (...) considerem oportú que realitzin els tràmits adients a l'efecte de què es posi fi a l'actitud injustificada contra l'Hotel i es procedeixi a la rectificació a l'article publicat a el pèsol negre".

Alhora volem recordar que després de la mort del Pep i quan portem gairebé un any de lluita, hi ha poques coses a aquestes alçades que ens atemoreixin i de ben segur el seu departament jurídic no és una d'elles.

NI OBLIT
NI PERDÓ!

Però rectificar és de savis (darrera hora)

Abans de tancar aquesta edició, la direcció de l' Hotel es feia enrera en la seva actitud obstruccionista i accedía a presentar les proves requerides. En un estrany exercici propi del millor dels contorsionismes, feia arribar les factures requerides al despatx dels advocats de la família Isanta-Casellas, que n'informava a la resta de les acusacions presentades. Amb tot això, l'Hotel no retirava l'amenaça al Pèsol Negre (com si els advocats hi tinguéssin alguna vinculació) i els continuava reclamant el silenci d'aquesta publicació.

L'Ajuntament de Berga es mostra disposat a negociar

Berga, maig 2006

Pep i Tu

▲ *Nova ubicació de les barraques alternatives de la Patum*

Finalment, de manera precipitada i després de donar llargues als col·lectius socials que munten parada per Patum, l'Ajuntament de Berga va convocar una reunió extraordinària amb els esmentats col·lectius i amb presència de membres de la Plataforma per la Convivència. En aquesta reunió els senyors Camps (PSC) i Xoy (ERC) estaven disposats a tancar el tema de Patum de manera satisfactòria per a tots, com que sabien perfectament quines eren les revindicacions dels col·lectius (bàsiques i normals d'altra banda) ja havien fet els deures i portaven propostes acceptables pel tema Patum 2006. L'acord doncs, per l'organització de les barraques i el concert de divendres ha estat satisfactori per a totes les parts.

Respecte a les qüestions bàsiques per les quals els col·lectius demanen solucions des de fa tants anys, la qüestió ha quedat oberta i encara no es pot parlar de solucions satisfactòries.

Els permisos dels locals (que sempre es perden i mai arriben a fer-se) que estan donats per silenci administratiu, el canvi de l'ordenança de civisme acabada d'aprovar; el fet que quan s'organitzi un acte al carrer si el consistori vol que hi hagi ambulància i seguretat la facilitin ells; transparència i igualtat en l'accés i gestió dels recursos públics, adquisició de infraestructura pública per a ús de les entitats culturals de la ciutat (projector, equip de so), i un local polivalent per poder desenvolupar determinades activitats culturals i socials a la ciutat. Aquests són els punts bàsics a resoldre i el termini per cercar solucions acceptables a totes aquestes qüestions és la mateixa Patum d'enguany.

Els col·lectius desitgen que aquest canvi d'actitud no es degui solament a la pressió que suposa per l'Ajuntament de Berga la celebració sense incidents de la propera Patum. Tanmateix són conscients que durant anys des de l'Ajuntament no s'ha volgut resoldre aquestes qüestions i que per tant cal aprofitar l'ocasió per intentar arribar a acords satisfactoris, abans que passi corpus.

Aviat sabrem si per fi l'escenari canvia i les entitats socials i culturals es poden dedicar bàsicament a la seva funció i l'Ajuntament de Berga deixa de ser un escull per a totes elles, o bé si tot continua més o menys igual i havent de seguir lluitant per poder fer cultura lliure a Berga.

Poder i mitjans arrel de l'assassinat del Pep Isanta

Berga, maig de 2006
Pep i tu

D'això com de tot el que envolta a la patum passada n'hem parlat molt i clar. Qui vol saber, sap i qui vol creure's les mentides de la Tura, els Mossos, la família tenebrosa i els polítics locals, doncs està clar que és lliure de fer-ho.

Aquest text es per denunciar un parell de mentides concretes que han sortit les darreres setmanes a la premsa. Com a complement imprescindible i paral·lel a una campanya de neteja d'imatge de polítics i mossos d'esquadra veritablement barruera, per aquella que tingui dos dits de front. Fins ara: entrevistes ensucrades als mossos i la Tura a diferents mitjans; indignants visites doctrinàries dels mossos d'esquadra (cos armat, violent i sobradament irresponsable) a escoles i instituts (sense oposició de docents ni de pares!), atacs diversos als col·lectius crítics de la ciutat, i intents infructuosos de tirar una foto on sortíssin els col·lectius i els mossos fent un cafè (ni que fos informal). Colofó escandalós: detenen a la família "Catoño" per drogues, durant el judici de menors i abans de Patum, ni abans ni després (propaganda en estat pur). I per acabar de transvestir la realitat: les mentides que motiven aquest text:

Regió 7 de dimarts 2 de maig de 2006: Afirma que joves i Ajuntament pacten la seguretat per Patum, cosa rotundament falsa que pretén presentar un ambient d'entesa inexistent, alhora que coresponsabilitza els joves de la seguretat, basant-se en un pacte que mai ha existit. Però el més greu de l'edició del 2 de maig és l'editorial que fa un pocavergonya, vull pensar que al dictat de la Tura, o simplement de la seva ment podrida: "Prepatum policíaca. (...) ...la relació de la droga en els fets de Patum de l'any passat no s'ha acabat d'aclarir, però sempre ha planat com un tema per aprofundir en el decurs de la investigació judicial del fets. (...) És una prova evident que la població de Berga esperava una actuació en aquesta línia, la reacció que han tingut els joves felicitant, per primera vegada des de la darrera Patum, una actuació de la policia." Primer, la droga no apareix ni en la realitat (més enllà de si els assassins n'havien pres o no, cosa que es desconeix) ni en el sumari relatiu als fets. Per tan, el senyor que fa l'editorial deu saber alguna cosa que la resta no sabem i si es així en comptes d'escampar merda (de les poques coses que segur que sí que sap fer), el que ha de fer es anar al jutjat. D'altra banda, no sabem quins joves han felicitat als mossos, segur que és cert, ja que "joves" és prou ambigu. Tanmateix sembla que es refereixi als anomenats "col·lectius de joves" i aquests no han felicitat als mossos ni pel seu aniversari.

Regió 7 de dimarts 28 de maig de 2006: Ensabonada general a mossos, Ajuntament, plataforma i com no, a la desagraïda de la Tura. Sobre la gran rentada de cara i de cul de la Tura destaco:

"—Creu que s´han cicatritzat les ferides entre la societat berguedana i la policia catalana?
—No estic d´acord que hi hagués ferides amb el conjunt de la societat. En tot cas, amb alguns col·lectius hi ha hagut una relació més fluida que amb altres. Sempre hi ha qui té una actitud de no voler saber res de la policia.Però la societat, en conjunt, majoritàriament vol policies que mantinguin l'ordre i que garanteixin el respecte dels seus drets.

—Quina autocrítica fa?
—Evidentment, tot és millorable, és clar. El dispositiu de seguretat muntat el 2005 podia ser millorable, però la policia hi era i tothom sabia on era, això ja ho he dit moltes vegades. I també que haguéssim agraït als organitzadors del concert que haguessin ajudat la policia a localitzar les agressions." Sense comentaris. Vaig a arrojar.

Regió 7 ha demostrat ser un mitjà del poder, totalment acrític. I cal no oblidar mai que un intel·lectual o un periodista que no és crític, sobretot amb el poder, és simplement un bufó. Enhorabona bufons de la Catalunya central!

Demanda patrimonial administrativa contra l'Ajuntament de Berga i la Conselleria d'interior

Berga, maig de 2006
Ateneu Llibertari del Berguedà
Ateneu Columna Terra i Llibertat
Centre d'Estudis Josep Ester Borràs

Les associacions organitzadores del concert de Patum del 2005 (Ateneu Llibertari del Berguedà, Casal Panxo, Ateneu Columna Terra i Llibertat i Centre d'Estudis Josep Ester Borrs) volem que s'investigui, s'esclareixi i es coneguin els motius pels quals els mossos d'esquadra i la policia local van ometre la seva responsabilitat i obligació d'auxili davant d'un seguit de brutals agressions que finalment van acabar amb la vida del nostre amic i company Pep i amb múltiples persones ferides. Volem saber qui és el responsable i per què es van donar tot el seguit de negligències institucionals que van possibilitar el tràgic final de divendres de Patum. Per què els mossos d'esquadra presents fins i tot en excés a les barraques durant tota la Patum i tan presents en el nostre dia a dia van desaparè$ixer vàries hores el divendres, hores durant les quals vam patir la fatídica agressió.

Per intentar que les administracions assumeixin la seva responsabilitat vam decidir, en el seu moment, presentar-nos com a part agredida en el procés judicial. La qüestió de la responsabilitat de l'administració ha estat desviada fins ara (tant en la instrucció com en el judici de menors) gràcies en part, a la feina de l'advocat de l'acusació popular de l'Ajuntament de Berga. Es per això que el passat divendres 26 de maig, els col·lectius que signem vam presentar un escrit administratiu de reclamació patrimonial contra l'Ajuntament de Berga i la Conselleria d'Interior, de la mateixa manera que també ho van fer, el mateix dia, quatre acusacions particulars més, entre elles la de la família Isanta-Casellas.

Ni oblit ni perdó!

L'ajuntament de Manresa vol desallotjar una casa que porta 4 anys okupada!

L'AJUNTAMENT VOL DESALLOTJAR I ENDERROCAR UNA CASA QUE PORTA 4 ANYS OKUPADA, SENSE INTENCIÓ D'INICIAR-HI CAP OBRA.

Manresa, Maig 2006

Parabailarlabamba

Al barri de la Font dels capellans de Manresa, en un racó entre la via del tren i els immensos blocs de pisos, hi ha una masia amb un camp d'ametllers, fruiters, d'hortes,... que sobreviu a l'avanç de la civilització des de mitjans del 1800.

Al 1990 aquesta casa va ser expropiada als seus antics propietaris per l'ajuntafems de Manresa per passar a formar part del patrimoni municipal. L'ha tingut abandonada tot aquest temps amb el projecte d'allargar el carrer Arquitecte Montagut fins a la rotonda del pont de ferro i a més, fer-hi una zona verda. Durant 12 anys va estar abandonada. En aquest temps la casa es va anar convertint en un pou de merda i de rates i es va anar degradant. Però el 15 de març del 2002 la masia va ser okupada per un grup de gent que l'hi van posar el nom de "la Font". Des de llavors han passat més de quatre anys i moltes persones que l'hi hem anat donant vida.

Nosaltres no paguem lloguer, però en aquest projecte autònom que no interessa al sistema polític-econòmic, hi invertim moltes hores de treball al manteniment de la casa i de l'hort. A la Font estem aprenent a viure de manera diferent i autosuficient, a cultivar la terra amb varietats autòctones, a instal·lar i funcionar amb una placa solar, a cuidar les gallines...

Aprenem dia a dia del treball per intentar tirar endavant el nostre somni, i de la relació amb els veïns i entre nosaltres mateix@s. Hem hagut de rehabilitar la casa canviant bigues i aixecant parets amb les nostres mans, fent una instal·lació elèctrica i d'aigua, intentant trencar amb l'especialització d'aquest sistema que ens atorga a cada una, una funció dins aquesta societat de ciment i de plàstic.

La nostra manera de viure implica la reivindicació d'un sostre digne per a tothom, i posem en evidència la màfia especulativa que s'ha creat entorn a la construcció de vivendes, de l'habitatge i de l'urbanisme. Immobiliàries, empreses d'enderrocs i de construcció amb la complicitat de l'ajuntafems, destrossen barris i juguen amb les nostres vides. No creiem en aquest sistema monetari que devora persones i que ens coacciona constantment a treballar tota la vida perquè s'enriqueixin els de sempre. Un món, enmig de la jungla d'asfalt on mengem aliments que no sabem d'on surten, i on les relacions entre persones cada vegada són més limitades a conseqüència de la vida aïllada que portem als pisos, on ens condemnen a pagar una hipoteca o a pagar un lloguer esclau. Així que creiem convenient treballar per nosaltres mateix@s

▲ *Horts de la vivenda okupada de la Font al barri de la Font dels Capellans de Manresa.*

El dilluns 15 de maig 2006 es va aprovar en el ple de l'Ajuntafems unànimement per tots els partits la recuperació de la casa i el requeriment als ocupants a marxar de la casa voluntàriament abans de vuit dies. També es va resoldre que en cas de resistència al desallotjament es pendrien mesures disciplinàries. Ha apostat un cop més pel seu "civisme" i "diàleg" i de moment l'única relació amb el tripartit d'esquerres i ecologista de debò, ha sigut amb la policia local i els mitjans de desinformació. Al 27 de febrer el cap de la policia local va identificar a una persona a la casa i al 27 d'abril va tornar a aparèixer una patrulla per entregar-nos una notificació d'inici d'un tràmit administratiu per recuperar la casa. Aquesta notificació venia firmada per l'exalcalde Jordi Valls. Des del moment que el ple va prendre la decisio, l'única informació que tenim és una notícia publicada al Regió7.

Ara resulta que l'Ajuntafems de Manresa ha declarat que la casa està en ruïnes, tot i que cap tècnic de l'Ajuntafems ha entrat a la casa i que nosaltres tenim un informe d'un arquitecte que demostra que no ho està. Han valorat "democràticament" destruir el nostre projecte, sense tenir cap intenció d'iniciar les obres del seu. I tot desallotjant-nos sense judici.

Una zona verda? Tallaran fruiters, arrasaran l'hort, encimentaran la terra i enderrocaran una casa amb 150 anys d'història. Podran construir una plaça de formigó perquè pugui seguir el seu progrés tan cívic. Arrasaran la vida, convertint terra amb carreteres i vials. Expropiaran i desallotjaran somnis per especular i enriquir-se mostrant el verdader rostre de la seva democràcia utilitzant la força i la prepotència. Però no podran acabar amb les nostres lluites del dia a dia ni amb les nostres ganes de continuar construint projectes i relacions que s'oposen el model de persona i de vida que ens volen imposar.

CAP DESALLOTJAMENT SENSE RESPOSTA!!! AJUNTAFEMS MAFIOSOS!!!

QUI SEMBRA LA MISÈRIA RECULL LA RÀBIA!!

Accions de solidaritat amb la Font

El dilluns 15 de maig en el ple de l'ajuntafems de Manresa es va aprobar la recuperació de La Font. El 17 de maig surt publicada una notícia al Regió7 explicant la decisió del consistori municipal. Al llegir aquesta informació, es convoca una assamblea per informar de la situació a la qual hi assisteixen una trentena de persones. El divendres 19 de maig un grup de persones va a la casa de l'alcalde Josep Camprubi (PSC) i a casa del regidor de cultura i turisme Ramon Fontdevila (ERC) i se'ls hi deixa cartells i pancartes recriminant-los el possible desallotjament de la Font i fent referència als seus importants sous. El diumenge 19 de maig es repetix l'acció a casa l'Alcalde i a casa de la Regidora de Participació Ciutadana i de la Dona Núria Sensat (IC).

El dimarts 21 de maig es tornen a fer accions. Al matí, una desena de persones van a la Regidoria d'Urbanisme de l'Ajuntament a demanar explicacions i informació. A urbanisme se'ls informa que el pla que afectava a la casa i al seu terreny havia estat planificat en el pla urbanístic de 1997, que les obres no estaven planificades i que podien passar anys fins que comencéssin. Al mateix dimarts a les vuit del vespre hi va haver una concentració amb teatre de carrer en la que hi van venir més de trenta persones. A part d'aquestes accions han aparegut pintades solidaritzant-se amb la Font, s'han penjat pancartes, s'han repartit octavetes, s'ha parlat amb els veïns,...

▲ *Acció a la plaça de l'ajuntament de Manresa en solidaritat amb la font.*

Calaf ja té un centre social!

El passat mes de Gener es començà a rehabilitar el cuartel de la Guàrdia Civil per tal de construïr-hi un centre social.

▲ *Antiga caserna de la guàrdia civil, nova okupació a Calaf.*

Calaf, maig 2006

Okupació

El "cuartelillo" representa un avenç per a la vila de Calaf, donat que ens proporcionarà un nou espai on tots i cadascú dels vilatans hi tindràn accés sense cap tipus de restricció, donat que passa a ser un centre social destinat al poble de Calaf, on grans i petits podem gaudir de moments d'oci i compromís amb el passat, present i futur del nostre poble.

Aquest és un projecte per tal de fer front a l'especulació que està patint el nostre poble, farts dels alts preus dels locals, les hipoteques, el treball precari, i la ignorància de les administracions, optem per una alternativa on poder desenvolupar un projecte autogestionat, sense cap tipus de lideratge, on tot el poder es troba en l'assamblea, és a dir, en tots i cadascú dels membres que hi vulgui participar. Així doncs, estem intentant alliberar un espai, per tu, pels teus amics, fills, coneguts, néts, nebots,.. en definitiva, pels calafins! La situació és delicada, les forces de l'ordre intentaran impedir alliberar aquest espai que nosaltres, i tots els afins, haurem d'aixecar amb forces i amb el suport del poble calafí.

Si creus que aquí hi trobaràs el què busques, ja saps que t'hi esperem, ... i en cas contrari, si no hi estàs d'acord, vine ha expressar-nos la teva opinió o almenys respecta l'esforç que s'hi està dedicant per fer d'aquest espai un lloc per tots i totes!!

Nou judici a l'okupació a Manresa

El 28 de Juny a Manresa es celebra un judici contra cinc joves, acusats d'usurpació. La petició fiscal és d'una pena multa que puja a 14500 euros entre totes. Novament, la "justícia" defensa la propietat privada, reprimint l'okupació.

Manresa, maig 2006

Cokteleros

Com ja saben els lectors i lectores del Pèsol Negre, el dia 2 d'abril del 2005 va ser okupada per segon cop una casa a Manresa, anomenada la Coktelera . Una setmana més tard, va ser desallotjada per segona vegada. Ara cinc de les sis persones que es trobaven a l'interior de la vivenda quan es va desallotjar, s'enfronten a un judici acusats d'usurpació. La petició fiscal és de sis mesos de pena multa a 15 euros per dia. El judici es celebrarà el dimecres 28 de juny a les 12 del migdia al jutjat penal número 2 de Manresa al carrer Talamanca.

Un cop més es jutja a la gent que no vol pagar lloguers i hipoteques abusives i decideix donar vida i en definitiva viure en espais que estaven abandonats, en comptes de jutjar als propietaris que abandonen les cases. Un cop més la justícia protegeix la propietat privada i l'ordre establert, i reprimeix a totes aquelles persones que intenten viure diferent o canviar quelcom, en aquesta societat podrida per l'especulació i per alguna que altre cosa més.

Segurament, es convocarà concentració pel dia del judici i altres actes, ja us mantindrem informades.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

SINDICAT DE MINERIA
SINDICAT D'ACTIVITATS DIVERSES
SALLENT
C./ Clos, 5. 1r pis.
08605 Sallent
tel. 938370724
CGT

Bar la Plaça
Plaça Major, 6
Gósol
Telf: 973 37 01 89
gosul@hotmail.com

llibres Música Roba
taller de serigrafia
Centre de Documentació
Espai de recerca
Zona mèdia
C/ Riego 35
t. 93 298 99 47
08014 BCN
Laciutatinvisible

NAUCLH SIRAID ARTNBZ QUATRE ÚKPOES IALNRT OMUSIC
Llibreria QuatreCantons. Placeta Ciutat 12, 08600-Berga
Tel/Fax(93)8212948-4cantons@correu.vilaweb.com

Aturem la demanda contra el Centre Social Autogestionat Can Vies!

El passat divendres 12 de maig, dos dies després del nostre 9è aniversari, ens ha arribat la demanda de "judici verbal de desnonament per precari". La part demandant és FMB (Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona), de la qual l'Ajuntament de Barcelona n'és l'accionista majoritari. Així, és l'Ajuntament qui vol portar Can Vies a judici el dia 14 de Juny. Can Vies ja havia tingut una denúncia que va ser arxivada el 1998, i ara és la pressió urbanística, la pressió dels diners, la que fa que l'Ajuntament ens vulgui fer fora. L'excusa és evident, reformar l'entorn del calaix de les vies i maquillar el desastre del TGV quan Can Vies no suposa cap impediment en el traçat.

Com ja sabeu, Can Vies és un espai referent pel jovent del barri i el conjunt de veïns i veïnes. Portem nou anys construint un projecte col·lectiu sense subvencions i sense tuteles, demostrant que sabem autoorganitzar-nos i crear alternatives reals i, a dia d'avui, són pocs al barri els que no ens coneixen: hem treballat juntes pel soterrament, ens hem manifestat contra l'Europa del capital, hem fet una cervesa a les festes del barri, hem vist una pel·lícula a la cafeta, o hem llegit un llibre presentat a la capella. Però l'edifici de Can Vies ja era un espai col·lectiu abans de ser abandonat. Era aquí on es reunien els i les treballadores del metro de Barcelona, on s'organitzaven per lluitar pels seus drets, i ara, segueix acollint assemblees, reunions i compromisos.

L'Ajuntament ens vol fer fora perquè diem les coses pel seu nom, perquè el seu model de participació està obsolet, i perquè no ens perdonen que el nostre centre social autogestionat estigui farcit de vida, mentre a la casa del mig hi surten teranyines. I encara volen tornar a ensopegar amb la mateixa pedra: el Districte, després de desmantellar l'associacionisme juvenil al barri i quan més joves que mai practiquem l'autoorganització, ens nega la nostra existència. I, a més a més, ens volen fer fora els mateixos que es pleguen de braços mentre pugen hipoteques i lloguers i ens obliguen a marxar fora del barri a la recerca de vivenda... digne?

L'Ajuntament ens vol fer invisibles. Invisibles com van fer al setembre de 2002 amb el CSO Tajo (l'actual solar de davant de Proa, C/Gavà nº42) o com van fer l'agost del 2004 amb l'Hamsa (actual macrosolar entre el Districte i l'Espanya Industrial) tots dos Centres Socials Autogestionats. Invisibles, com volen fer amb els migrants, els sense sostre, els patinadors, les artistes gràfiques, les prostitutes o els veïns emprenyats amb la infinitat de nyaps urbanístics de l'Ajuntament i les seves constructores subsidiàries; ens volen fer invisibles com a tot brot de resistència.

10 anys del CSO Via Balaguer

"10 anys d'okupació, 10 anys resistint i atakant, 10 anys de vida!"

El CSO Via Balaguer va complir el desè aniversari de la seva okupació. Deu anys d'okupació i lluita.
Durant els dies 12, 13 i 14 de maig es van dur a terme, per celebrar l'aniversari del CSO, concerts, esmorzar, exposicions,...

Moltes gràcies!

SALUT i OKUPACIÓ!!

LLUITA AUTÒNOMA
Destroy the capitalism!

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

c/ de la sabateria (Manresa)
casal els carlins cuina vegetariana

C/ passeig, 7
telf· 8321164
Santpedor

Encara no la tens?

Crònica del Primer de Maig a Berga

Per què l'1 de maig no és cap fira!

▲Concentració davant el Mercadona de Berga el 29 d'abril a la tarda, en solidaritat amb les treballadores en lluita.

Berga, maig de 2006

Pep i tu

Com cada Primer de Maig des de fa uns anys, l'Ateneu anarquista Columna Terra i Llibertat amb la col·laboració del Centre d'Estudis Josep Ester Borràs,van organitzar un seguit d'actes per reivindicar aquest dia de lluita obrera que a Berga es vol que sigui una fira.

Dissabte 29 d'abril al matí es va fer una caminada comentada per les antigues fàbriques tèxtils de la ciutat i a la tarda una concentració al Mercadona en solidaritat amb els i les treballadores que lluiten pels seus drets davant d'aquesta empresa arreu de Catalunya i la resta de l'Estat.

Diumenge es va acabar la reproducció mural del famós cartell realitzat per Fontseré de la Federació Anarquista Ibèrica (FAI), a la paret exterior del local de l'Ateneu Columna Terra i Llibertat. A la nit una obra de teatre "Pasturant bocs bords" i cinema a la fresca a la plaça de les Fonts van posar el punt i final als actes d'aquest any a Berga.

L'endemà, l'1 de maig, vam baixar a la manifestació del May Day a Barcelona.

Acció contra la constructora de la presó dels Lladoners

Manresa, juny 2006

Segons ens han fet saber a la redacció del pèsol negre, dissabte 3 de Juny a la nit es va realitzar una acció contra la immobiliària Don Piso (de l'empresa ferrovial) de la C/de Vic de Manresa. Es va sabotejar el pany de la seva entrada, es va posar una balla enganxada amb dues pilones d'obra davant dels seus vidres i es van enganxar cartells de denúncia. Amb aquesta acció es volia cridar l'atenció sobre la participació d'aquesta empresa en l'economia de l'empresonament, enriquint-se a costa de la llibertat de moltes persones preses.

L'acció va transcòrrer sense cap problema, ningú va ser identificat. El diumenge 4 de juny a la nit encara no havien enratirat ni la valla ni els cartells.

A terra els murs de les presons!

Les parets són la veu dels sense veu

Manresa, maig 2006

Dies abans del Concert pel civisme organitzat des de l'Ajuntament de Manresa que es va realitzar al Pavelló del Vell Congost ara fa uns mesos, apareixien unes pintades denunciant el cinisme d'aquest civisme que se'ns vol imposar des de les diferents instàncies de poder. Un civisme que margina, estigmatitza i criminalitza a tota aquella gent que no es mou dintre els paràmetres establerts. Aquestes pintades van ser tapades parcialment i amb presses per l'Ajuntament de Manresa el dia abans de l'esdeveniment, de tal manera que quedaven tallades i no es podia entendre el seu contingut. El què molesta al poder no és que les pintades "embrutin"; és que les pintades denunciïn.

Jornades contra els abusos de poder

Manresa, maig 2006

Des de l'Assemblea de Joves de Manresa i l'Assemblea del ja desallotjat CSO Na Bastardes, s'ha engegat una campanya per denunciar i fer front a la impunitat dels cossos policials i a la repressió que s'està duent a terme de forma cada cop més palesa per part de les Institucions contra tota persona crítica amb el sistema. Repressió que es mostra de mil formes diferents: des d'escoltes telefòniques i seguiment a persones, fins a detencions, torturs o empresonaments. L'acte inaugural va tenir com a conferenciants els pares de Pedro Alvàrez, jove de l'Hospitalet assassinat per un policia que avui en dia encara segueix en llibertat. Dintre d'aquestes jornades, també s'ha pintat un mural i s'han previst tota una sèrie d'actes dels quals us anirem informant en els següents números.

Durant el transcurs del tancament d'aquesta edició, el divendres 9 de juny, es va anar a acabar el mural. El mural havia estat pintat em frases nazis i de la Falange, una constant a la comarca. Les pintades del mural i altres pintades neonazis que es van trobar pel barri, van ser tapades.

▲Mural pintat durant les jornades "contra els abusos de poder, resistència activa".

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

KAMILOSETAS MUSKARA
DISTRIBUIDORA ANTIAUTORITÀRIA
APARTAT 32 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
www.nodo50/kamilosetas
kamilosetas@nodo50.org

BAR DINAMIC
DESAYUNOS
TAPAS VARIADAS
PLATOS COMBINADOS
Estació, 16 - Telf 837 08 02
08650 Sallent

Trencadis
Si vols passar una bona estona, Vine!
Plaça Pare Claret, 4 Tel. 938370752
08650 SALLENT

Forn Jorba
PRODUCTES NATURALS
C/ Mossen Jacint Verdaguer, 46
Manresa
tel. 93873 13 50

LA DIGNITAT RESIDEIX TAMBÉ EN L'AUTONOMIA UNA ULLADA LÍCITA A LA PROSTITUCIÓ

<<Ante la preocupación por las situaciones que viven en la actualidad quienes se prostituyen por decisión propia en nuestro país, sean mujeres, transexuales femeninas u hombres, que están viendo que sus derechos no son sólo desestimados sino que están siendo recortados, se ha creado la Plataforma por los Derechos de las Personas Trabajadoras del Sexo que agrupa a onze asociaciones de diferentes lugares de la geografía española>>[1]

Amb aquest mateix paràgraf comença el comunicat de premsa facilitat als mitjans de comunicació madrilenys el dijous trenta de març d'enguany que anuncia la creació de la Plataforma por los Drechos de las Personas Trabajadoras del Sexo. La seva creació ha sigut una reacció a la impossibilitat de treballar amb tranquil·litat, en millors condicions, de no persecució i no estigmatització a ciutats com Madrid (Plan contra la Esclavitud Sexual de l'Ajuntament de Madrid), Barcelona (Ordenança Cívica de l'Ajuntament de Barcelona)[2] , o d'altres, on els models repressius també estan començant a aparèixer. Les autoritats municipals comencen a engegar plans i ordenances basades en les restriccions, les quals priven que aquelles persones que es prostitueixen puguin fer-ho amb garanties i seguretat. Al mateix temps, el Ministeri de Treball es nega a reconèixer, tal i com ho va fer el Tribunal Europeu de Luxemburg l'any 2001, que la prostitució sigui "una activitat econòmica legítima". Així, la prostitució és actualment alegal ja que no està reconeguda però tampoc penalitzada al Codi Penal, tot i que sí que ho estan algunes activitats i situacions relatives a ella[3]. Per cobrir aquest buit legal s'ha redactat un avantprojecte de llei per la regulació de la prostitució[4] des de la conselleria d'Interior de la Generalitat. Posteriorment, l'Instituto de la Mujer, ha elaborat un altre document oposant-se a l'avantprojecte català des de les posicions abolicionistes més utòpiques i menys realistes. Tot plegat ha provocat que el debat sobre aquest tema es reactivi i que el Govern central anuncii la creació d'una Comissió específica al Congrés per estudiar el tema.

◣Les autoritats municipals comencen a engegar plans i ordenances basades en les restriccions, les quals priven que aquelles persones que es prostitueixen puguin fer-ho amb garanties i seguretat.

Analitzant les iniciatives de la Conselleria d'Interior de la Generalitat de Catalunya per regular la prostitució[5] ens trobem davant d'un avantprojecte que és controvertit per varis aspectes. D'una banda, perquè prohibeix la prostitució al carrer; i per l'altra, per les connotacions que es deriven del tipus d'obligatorietat que comporta realitzar revisions sanitàries, controlades a través d'unes targetes. Penso que aquesta mesura estigmatitzaria encara més les treballadores sexuals considerant-les grups de risc de contagi de malalties de transmissió sexual, tot i que al meu entendre, és ben clar que aquest aspecte només es pot controlar practicant un sexe segur. El que en aquest cas requeriria la utilització del preservatiu.

◣ La guàrdia urbana de barcelona ha impuesto las primeras multas a las prostitutas, en aplicación de la nueva ordenanza cívica.

La clientela sempre pressuposa que són elles les causants de les infeccions i no a la inversa. Si avui ja és difícil la utilització del preservatiu, amb aquests controls obligatoris i amb aquestes targetes seria, segurament, molt menys propicia la pràctica d'un

1 Aquesta plataforma està constituïda per col·lectius de Madrid, Barcelona, València, Andalusia i Múrcia. Madrid: Hetaira. Col·lectiu en defensa dels drets deles prostitutes; Transexualia. Associació espanyola de Transexuals i la Fundació Triángulo. Barcelona: LICIT. Línia d'Investigació i Cooperació amb Immigrants Treballadores Sexuals; Genera. Associació en defensa dels drets de les dones en situaió d'exclusió social; Àmbit Prevenció/Àmbit Dona; El Lloc de la Dona-Oblatas Barcelona. València: Col·lectiu Lambda de Lesbianes, Gais, Transexuals i Bisexuals del País Velencià. Andalusia: APDHA. Associació Pro Derechos Humanos de Andalucia; AMEP. Associació de dones que exerceixen la prostitució de Sevilla. Múrcia: CATS

2 SALES, FERRAN "Primeres multes a prostitutes a Barcelona". El País, Societat, 1 de Febrer del 2006
La Guardia Urbana de Barcelona ha impuesto las primeras multas a las prostitutas, en aplicación de la nueva ordenanza cívica que entró en vigor el pasado día 26 de enero en la que se restringe el comercio sexual en la calle. Las sanciones han sido acogidas con indignación por las trabajadoras sexuales, que acusan al Ayuntamiento de utilizar de manera anticipada y abusiva la ordenanza, incumpliendo su compromiso de establecer un periodo de gracia e información de una semana. Los colectivos de prostitutas han dicho que recurrirán las multas así como la ordenanza. La sanción puede oscilar de 120 a 750 euros. Estos colectivos consideran estas multas ilegales e irregulares ya que suponen el incumplimiento de un compromiso que el Ayuntamiento adquirió con las prostitutas y que otorgaba un periodo de gracia de al menos dos semanas.

3 Articulo 188 del Código Penal:
1. El que determine, empleando violencia, intimidación o engaño, o abusando de una situación de superioridad o de necesidad o vulnerabilidad de la víctima, a persona mayor de edad a ejercer la prostitución o mantenerse en ella, será castigada con las penas de prisión de dos a cuatro años i multa de 12 a 14 meses. En la misma pena incurrirá el que se lucre explotando la prostitución de otra persona, aun con el consentimiento de la misma.
2. Se impondran las penas correspondientes en su mitad superior, y además la pena de inhabilotación absoluta de seis a 12 años, a los que realizen las conductas descritas en el apartado anterior prevaliéndose de su condición de autoridad, agente de ésa o funcionario público.
3. Si las mencionadas conductas se realizan sobre persona menor de edad o incapaz, para iniciarla o mantenerla en una situación de prostitución, se impondrá al responsable la pena superior en grado a la que corresponda según los aparatos posteriores.
4. Las penas señaladas se impondrán en sus respectivos casos sin perjuicio de las que correspondan por las agresiones o abusos sexuales cometidos sobre la persona prostituida

4 Resum de l'avantprojecte de llei per regular la prositució que ha redactat la Conselleria d'Interior de la Generalitat de Catalunya: aquest esborrany pretén evitar l'ús de la paraula "prostitució" i proposa el concepte de "serveis sexuals". Es restringeixen les pràctiques a locals amb llicència legal (...) i diu que la persona que es prostitueixi serà reconeguda com a subjecte jurídic i gestionarà la seva activitat amb un doble contracte: amb el client, per una banda, i amb la persona que gestioni el local. (...) El preu per utilitzar les dependències del local habilitat per la prostitució haurà de fixar-se expressament. Ho sigui, que en principi, el titular del local no podrà quedar-se amb un percentatge dels benefics de la persona que dóna els seus serveis sexuals. (...) En aquests locals no es podrà exercir la prostitució més de vuit hores al dia, ni més de sis dies per setmana; per la qual cosa s'haurà d'instaurar un registre d'entrades i sortides: s'haurà de fixar i presentar el DNI o el Passaport (...) Totes les persones que exerceixin una activitat sexual remunerada tindran l'obligació de seguir revisions sanitàries periòdiques. No com els clients. El departament de sanitat s'encrregarà d'expadir gratuïtament una targeta sanitària que serà obligatòria per acreditar les revisions sanitàries afectuades a les persones que ofereixin aquests serveis (...) L'esborrany afageix que les Administracions Públiques Catalanes han de promoure i facilitar alternatives laborals per les persones que així ho demanin. (...) El govern promourà el procés de regulació d'aquelles persones immigrants que exerceixin l'activitat. (...)

5 L'avantprojecte de Llei de Limitació de Serveis Sexuals entrarà a Tràmit al Parlament durant el més de Juny. Tanmateix, segons sembla, el projecte trigarà a fer-se realitat ja que l'avançament de les eleccions retardarà la negociació i l'aprovació de la llei.

sexe segur. Potser, el que s'hauria de fer no són controls obligatoris, sinó campanyes per conscienciar la població en general per practicar un sexe segur. D'altra banda, la prohibició de l'exercici de la prostitució al carrer, no acaba amb el problema, en tot cas empitjora les condicions laborals de les dones que seguiran exercint al carrer. Amb la voluntat de mantenir la tolerància zero pel què fa a la prostitució al carrer es vol seguir amagant clarament a les treballadores del sexe. Evidentment aquest tipus de prostitució és la que sempre genera més conflicte, i genera conflicte precisament perquè el que entra a debat és la utilització de l'espai públic per part de grups de ciutadans que tenen interessos contraposats, però no per això s'ha de creure que cap d'ells són il·legítims. A mi em sembla que moltes de les reivindicacions de voler un barri més tranquil són plenament lícites; un problema ben diferent és que moltes vegades les prostitutes es converteixen en caps de turc de diverses insatisfaccions ciutadanes, segurament perquè són l'element més visible, i a la vegada, més dèbil. Davant d'aquesta adversitat col·lectius en defensa dels drets de les prostitutes com Hetaira o LICIT plantegen que es creïn espais públics, a l'estil dels barris rojos d'algunes ciutats europees, on s'hi pugui exercir la prostitució lliurement, amb bones condicions higièniques, segures i amb tranquil·litat tant per les persones que practiquen la prostitució com per la mateixa població. Aquests col·lectius també creuen que la ubicació d'aquests barris ha de ser negociada amb les persones treballadores sexuals i els veïns, amb igualtat de decisió. Si fem una ullada a altres països europeus on s'han instaurat mesures prohibicioistes, com les que exerceix l'Ajuntament de Barcelona i també vol aplicar la Generalitat de Catalunya, veiem que, al final, les prostitutes més pobres, les d'edat més avançada i les considerades amb inferior nota dins el cànons de bellesa, que són les que no tenen cabuda als locals legalitzats per l'exercici de la prostitució, acaben sent discriminades molt per sobre fins i tot de com ho estan actualment.

La majoria de dones que es dediquen a la prostitució -en un 80% aproximadament- són immigrades, i bona part d'elles no tenen els papers en regla. L'avantprojecte però no afronta aquesta situació, només reivindica un parell d'articles per explicar en quins casos es promourà el procés de regulació i com es gestionarà el viatge de tornada als seus països.

Segons la Generalitat, la prostitució per decisió pròpia conforma un tant per cent molt baix sobre el total. La veritat però és que no s'ha realitzat cap estudi global sobre la prostitució. Contràriament, el col·lectiu Hetaira creu que un 85% treballa per decisió pròpia, això sí, insisteixen en que les seves dades són només parcials i que no es poden generalitzar ja que no són fruit d'un estudi fet sobre la base de tota la prostitució. Sigui com sigui, s'ha de perseguir de manera fefaent les màfies que obliguen les dones a prostituir-se i les exploten en règims d'esclavatge. És necessari acabar amb la hipocresia de les fatxendes declaracions públiques de rebuig d'aquestes pràctiques inhumanes, internacionalment organitzades i posar remeis reals per acabar amb elles, damunt de tot tipus d'interessos creats. Ser conscients i conseqüents perquè les mesures que es duguin a terme prioritzin la protecció de les dones que denuncien i es prenguin de mutu acord amb elles des del respecte als drets humans, sense criminalitzar les víctimes.

Aquest article ha sorgit precisament de la preocupació davant la falta de debat al voltant de les propostes de llei per regular la prostitució, en contraposició a les reaccions dels grups partidaris de l'abolició i des dels quals es tracta d'imposar els seus criteris morals per sobre la decisió de persones adultes que han trobat en l'exercici de la prostitució una activitat econòmica que les afavoreix i a qui no se les considera interlocutores vàlides de cara a les institucions. Així doncs, a través de la contínua intenció de reflexionar vull reivindicar que siguin reconeguts i garantitzats els drets de totes les persones que exerceixen la prostitució, tant al carrer com als locals tancats. Vull anomenar especialment el dret a emigrar i a la necessitat que es destinin recursos econòmics i materials i alternatives laborals reals i efectives, a les quals puguin acollirse voluntàriament aquelles persones que, pels motius que sigui, decideixin abandonar l'exercici de la prostitució.

Ens trobem en una societat on la sexualitat està excessivament magnificada. Aquesta realitat, segurament majoritària, no ha de ser necessàriament així per tothom. Segurament per això es segueix pensant que el que es compra és la dona i no els seus serveis sexuals. De la fusió d'aquest concepte amb la posició moral del pensament judeo-cristià, en el qual la sexualitat és sagrada i traficar amb ella és pecat, sorgeix, al meu entendre, el tarannà immoral i degradant de la prostitució. Contràriament però, les prostitutes tenen molt clar que el què venen són serveis sexuals. El que és segur, és que no es pot imposar la moral intransigent, la que dicta la suposada bona conducta a seguir, al conjunt de la població. Així doncs, s'ha de reconèixer i respectar la dignitat de les prostitutes i la seva capacitat de decidir, sense coaccions, a allò que es vulguin dedicar i com o amb qui vulguin establir acords comercials.

PSEUDÒNIM: Antígona

ENTREVISTA A MARGARITA CARRERAS

Treballadora sexual, agent de salut i drets del col·lectiu LICIT

Què es subjecta sota els termes a dalt anomenats?

Ser agent de drets i salut de LICIT vol dir contactar amb les noies i els propis clients, intentar donar una educació sexual encarada a la sensibilització per tal que es duguin a terme pràctiques sexuals segures. Informem de la necessitat i capacitat de realitzar revisions ginecològiques, analítiques periòdiques, confidencials i gratuïtes a MTS. Donem a conèixer també les vies a través de les quals es pot accedir a la targeta sanitària, la que és accessible només amb un empadronament. Per altra banda, programem visites, a les que ho vulguin, amb les pròpies psicòlogues de LICIT com Diana Zapata i facilitem també les consultes jurídiques. Tot plegat ho fem dirigint-nos principalment als pisos i al carrer. La zona a la qual incidim principalment, es correspon a la del camp del Barça, a Arc del Triomf, les Glòries, i el barri del Raval.

Com a mode d'introducció, podries parlar-nos d'una banda del que impliquen les postures abolicionistes i per altra banda, les dels grups pro-prostitució ?

Existeixen postures prohibicionistes per una banda i, per l'altra, postures reglamentaristes. Paradoxalment, totes s'autodefineixen feministes, però malauradament, les primeres, acaben aplicant les mateixes normes que el patriarcat. Ens consideren incapacitades psicològicament i conseqüentment mancades del dret a vot i a veu en qualsevol procés de reglamentació. Contràriament, des de col·lectius i també a nivell individual estem lluitant per tal que les nostres decisions individuals siguin vàlides i ens permetin poder decidir així, lliurement, de què volem treballar. Volem desfernos del paternalisme imperant que ens veu com a víctimes incapaces de desenvolupar una activitat com és la prostitució sense ferides físiques i emocionals. Davant d'això, jo em pregunto per què no destinen tot aquest temps i energia a solventar d'arrel i amb solucions reals el problema de la violència domèstica? És que som el país amb les taxes més elevades de VD de la Comunitat Econòmica Europea! I què fan? Han demanat potser l'abolició del matrimoni? No, es clar que no.

Què implica per tu l'activisme des del treball sexual? On i quan començà a donar-se l'organització i la mobilització per tal que el treball sexual fos reconegut i legislat com a tal?

Per mi implica en primer lloc, donar molta més informació real de la que es dóna. En segon lloc, sensibilitzar, erradicar la criminalització i possibilitar així la desestigmatització.

Mira, jo vaig començar a associar-me l'any 1992 quan Maragall, aleshores alcalde de Barcelona, amb l'obsessió per olimpíades, va tancar el Big Ben i molts dels moblers que hi havia al carrer Ferran, al carrer Santa Anna, a la Plaça Real, al carrer Bocaria, ... Per contextualitzar la realitat de l'època: a les Rambles hi havia aleshores quinze o vint moblers. Així, per netejar la cara de Barcelona i fer una ciutat molt més cosmopolita va tancar un munt de moblers . Davant d'això ens vam haver de traslladar cap a les Rondes i Sant Ramon. A més, de moltes zones hem hagut de marxar, també, pel moobing immobiliari.
Primer estàvem associades entre nosaltres, sense cap confederació, i després va venir el feminisme que critica les tendències suposadament també feministes que no defensen a totes les dones, només a les anomenades "bones dones", les de la doble moral, o sigui, les que ens criminalitzen a nosaltres. I d'aquesta manera, sota la idea que cal lluitar per totes les dones, les quals tenen els mateixos drets independentment de la feina que desenvolupin, es van anar conformant els diferents col·lectius com ara LICIT.

Creus que es podran aconseguir els drets per les persones treballadores sexuals sense que el treball sexual deixi de ser un tabú? O sigui, sense que s'hagi erradicat l'estigma existent al voltant del sexe en general?

Justament aquest és el problema, la manera com vivim el sexe, i cobrar per fer sexe, ja està considerat com un drama. Però nosaltres som propietàries de la nostra sexualitat. Quin és el problema? Tan diferent és el joc que s'estableix entre una parella tradicional quan es comença a relacionar? Bé que et conviden al cine, a sopar, ... Ara bé, amb un altra mentalitat política i social si que podríem superar aquesta barrera i assolir un benestar real. Alemanya, Holanda i Suïssa en són exemples clars; és que viuen a anys llum de nosaltres!

Personalment, com vius aquesta estigmatització?

Jo no en tinc cap d'estigmatització. Jo ho parlo amb tothom: a casa meva, a l'escola de la meva filla, amb la meva parella, amb les meves veïnes. El que sí que és veritat però és que la majoria porten una doble vida. T'imagines no poder explicar a ningú de què treballes per por a les reaccions? El que passa a la pel·lícula de Princesas, justament a l'escena del Restaurant, és precisament el que passa moltes vegades a la realitat. Et posaré un exemple, una vegada estàvem de marxa amb una companya de feina i el seu promès, ens vam trobar un client seu i aquest li va demanar al noi: "Aquesta és la teva parella?; Ah doncs, la teva companya treballa a aquests llocs, cobra tant, em fa qual,... ", i al final, la parella no es va casar. És molt trist però aquestes coses passen. Evidentment depèn de la parella que tinguis. Totes les parelles que jo he tingut n'han estat assabentades i la meva filla també n'és plenament conscient. Té molt clar que la seva mare ja és major d'edat i que fa el que vol amb qui vol i quan vol.
La prostitució és una feina, jo com a persona sóc quelcom ben diferent. No té res a veure una cosa amb l'altra. No és una identitat de la meva personalitat. Crec que hi ha el mal costum de dir "jo sóc advocada, o jo sóc metge". Jo sóc Margarita Carreras i treballo de prostituta, aquesta és la diferència.

Què et sembla l'esborrany per la regulació de la prostitució presentat per la conselleria d'Interior de la Generalitat de Catalunya? Trobes que és una bona iniciativa reguladora? Quins aspectes concrets de l'avantprojecte trobes controvertits?

El que la senyora Tura vol fer no és possible per la manca de competències. No té competències dins la legislació laboral i tampoc en política d'immigració.

Defensa prou a les treballadores? O només regula els prostíbuls?

Aquest és el novè esborrany de l'avantprojecte. Han proposat tot el contrari del que nosaltres proposem ja que només estan regulant els establiments, no els drets de les persones que hi treballem. No volem projectes pels locals, no en volem de locals, el que volem és poder treballar al barri amb tranquil·litat.

Cap on creus doncs que van enfocades aquestes mesures?

Aquestes mesures van enfocades a tranquil·litzar la seva pròpia consciència, a invisibilitzar el nostre col·lectiu i a seguir propagant la doble moral. En definitiva a continuar-nos criminalitzant.

Creus que amb la creació de cooperatives que proposa l'avantprojecte augmentaria

el poder de les persones treballadores sexuals pel que fa a l'administració dels negocis?

A crear cooperatives jo hi estic d'acord, però jo vull treballar dins la ciutat, no vull que em marginin en un gueto fora de la línia urbana, sense veïns, qui vindrà a un lloc així a protegir-nos? O com quan ens van proposar d'anar a treballar a Montjuïc! És que ens prenen el pèl! Es deuen pensar que la gent treballa perquè és idiota i no pas per diners. És molt trist que una persona que pensa així estigui ocupant el seu càrrec. Una metgessa de medicina general està dirigint un cos armat! Estic aterroritzada amb les persones que governen.

Penses que les mesures que es proposen al voltant dels controls sanitaris estan enfocades a les persones treballadores sexuals o a la clientela?

A cap de les dues parts. Aquests controls haurien de ser obligatoris per tothom. Està demostrat per les estadístiques de MTS (Malalties de Transmissió Sexual) que les persones que menys malalties de transmissió sexual tenim són les prostitutes, seguides dels i les transsexuals; les segones són les dones dels clients i els primers, els clients. És que nosaltres som les quartes en l'escala perquè som les que més ens preocupem pel tema i més anem al metge.

Què en penses de l'edat mínima proposada de 21 anys?

És una animalada. Si tu ja ets major d'edat per decidir la teva vida als divuit anys, també hauries de ser lliure per decidir si vols viure o no relacions sexuals, remunerades o no amb qui et doni la gana.

Dins de l'evident heteronormalitat en la qual vivim, i la que també es reflexa en l'avantprojecte de llei Tura, creus que hi tindrien la mateixa cabuda totes les persones treballadores sexuals: transexuals, homes i dones?

És que en general les dones estem victimitzades en totes les escales socials, per això aquest projecte està enfocat més a les dones. Ara bé, evidentment aquesta llei hauria d'anar enfocada a totes les persones treballadores sexuals i no només amb les suposades víctimes, les dones.

En principi, la llei destina un parell d'articles per regular la situació de les treballadores immigrades i per perseguir les màfies que obliguen a les dones a prostituir-se. Com veus l'enfocament que se'n fa?

Que comencin primer per aplicar el Protocol de Palerm (el protocol que es promulgà per poder perseguir les màfies, donar cobertura a les dones que denunciàven,...). Ara bé, no hi ha recursos, no destinen diners ni infraestructures, per cobrir, ni tant sols, el que marca el protocol. Són les Delatrices, les monges, les que es fan càrrec de les noies que denuncien. Si ho demanes a l'Ajuntament et diuen que no poden entrar a una casa d'acollida. Ens enganyen. Degut al gran desconeixement de la població sobre la situació fa que, en general, es cregui que la iniciativa és bona. Però, saps què fan a les immigrants quan van a comissaria a denunciar? Els hi obren un expedient d'expulsió, les envien a la Berneda i les deporten al seu país, i quan baixen de l'avió, saps amb qui es troben? Amb el company del de la màfia que les espera. I qui les protegeix allà? És que la realitat és molt més dura, no només hem de pensar a expulsar els problemes cap a fora.

Com està afectant l'aplicació de l'Ordenança Cívica de l'Ajuntament de Barcelona?

Fins ara, jo podia treballar, podia fer el carrer, guanyar-me la vida com volia, però ara, vivint amb una anomenada democràcia, sorprenentment em multen per parlar. L'ordenança diu que t'han de multar per ofertar serveis sexuals retribuïts, sense saber encara si ho faràs o no (ofertar!!). I a més, la Guardia Urbana, puja als pisos clandestins, fa veure que vol un servei, els hi paga i després les multa. Altres vegades pugen i multen directament a les noies i als clients. Davant d'això, des de GENERA, es recullen totes les multes, unes quatre-centes comptabilitzades ja des del febrer, i es gestionen els recursos a l'Ajuntament. Pensa que hi ha dones que tenen de vint a trenta multes, fins i tot per desobediència a l'autoritat! Davant d'això, què haurem de fer? Anar totes a robar? Quin desastre! De la prostitució en diuen explotació, però, jo no vull haver de triar treballar seixanta hores la setmana, sense assegurança i a un preu ínfim l'hora perquè em diguin que això si que és digne. Per mi, treballar amb qui jo vull, quan vull i cobrant el que jo vull implica molta més llibertat que supeditar-me a les opcions laborals que em proposen.

Tens constància que la Generalitat de Catalunya, per tal de realitzar aquest esborrany de llei, s'hagi posat en contacte amb la Plataforma per la Convivència i la Prostitució o que, hagi escoltat i tingut en compte les objeccions i propostes sorgides des del col·lectiu de persones treballadores sexuals?

Amb mi no ha parlat mai la senyora Tura. Ens envia el responsable de jocs i espectacles, el de concurrència pública. En cap moment se'ns ha considerat interlocutores vàlides per l'administració. Ja es veu amb l'avantprojecte, no s'hi veu reflectida cap de les nostres propostes.

Des de la política i els mitjans de comunicació continuament s'usen termes sense especificar plenament i que al capdavall acaben manipulant i tergiversant. Pel que fa a la prostitució no és diferent. En aquest cas, es juga amb termes com legalització, regulació, despenalització, ... A l'Estat espanyol la prostitució no és il·legal, però tampoc és legal, concretament és alegal. Quines són les vostres propostes per afrontar aquest buit legal i el mateix avantprojecte?

Volem que reconeguin la prostitució com un treball, poder fer cooperatives, però pròpies, o sigui, nosaltres mateixes. Proposem també pactar zones de tolerància dins de la ciutat, com totes les ciutats intel·ligents i civilitzades. A Holanda, l'Ajuntament ha fet un projecte brutal que destina un barri sencer al treball sexual, un barri roig. Aquestes zones són alternatives reals ja que són espais on podem treballar amb tranquil·litat, sense la pressió de les màfies, amb protecció.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Passeig de la indústria 62 nº 4 Telef. 93 821 03 64

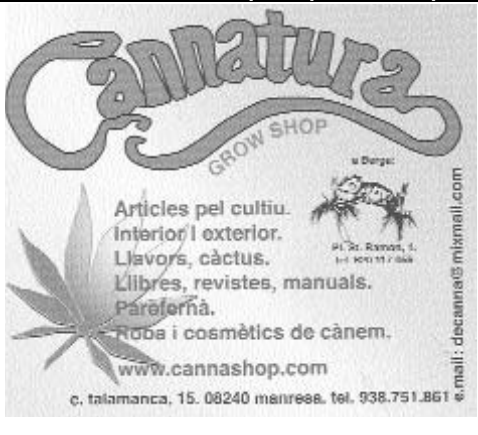

c/Les Piques, 17 - Tel. 93 875 44 56 - 08240 MANRESA
NOVA ADREÇA

La Mêlée del Gremi presenta la seva maqueta

Berga, maig 2006

Marc Anda Propp

El passat 22 d'abril la Mêlée del gremi va presentar la seva primera maqueta a l'Ateneu Columna Terra i Llibertat. La puta merda. Aquest és el nom d'aquest enregistrament que recull els primers temes d'aquest grup de rap. Tots els temes daten de principis dels 2000. La maqueta és feta a casa d'un dels membres del grup. El concert havia de començar a les 23:40 h, hora un pèl capritxosa, tot i que va començar quasi dues hores més tard. La infàmia del gremi és coneguda arreu de la llera del Llobregat. El públic molt pacient va esgotar totes les maquetes que hi havia disponibles. El preu de la maqueta era d'un CD verge. Des de "el pèsol negre" en vam facilitar als presents.

Amb un local quasi ple, la mêlée, va fer els 8 temes de la puta merda i després altres de més actuals. Esperem que la mêlée continuï fent el seu rap però que aprengui a ser més respectuosa amb la gent que els segueix. Us podeu baixar la maqueta a http://www.esnips.com/web/gremi o aconseguir-la en qualsevol concert.

▲Presentació de la maqueta de la Mêlé a l'Ateneu Columna Terra i Llibertat el 22 dàbril

La web www.berguedallibertari.org altre cop en funcionament

Berga, maig 2006

Barrikada

Després d'unes setmanes d'inactivitat, www.berguedallibertari.org torna a funcionar. No ha estat massa fàcil doncs el web havia estat objectiu de varis hackers que ens l'han fet caure tres vegades amb una setmana i davant d'això s'ha optat per fer-la de nou i fer servir un altre sistema. Ja aprofitant, també s'han introduït canvis en el disseny que la fan molt mes senzilla i clara. Tot i això, segueix tenint pràcticament els mateixos continguts que tenia abans, només falta actualitzar les pàgines d'alguns col·lectius i penjarles també al portal, cosa que s'està fent. Mentrestant els companys de "el pèsol negre" ens han passat la majoria de números, així ara son consultables des de la pàgina web en format PDF. Val a dir que s'està treballant per fer un portal antiautoritari que abraçi les comarques del Bages i el Berguedà però el nostre web seguirà activa fins llavors que serà integrada al nou projecte.

Així doncs a gaudir de la feina feta!

Salut i anarquia!

La fàbrica tèxtil DB Apparel d'Olvan deixa vuitanta treballadors al carrer

Berga, juny de 2006

Pep i tu

La fàbrica tèxtil DB Apparel de la companyia Sara Lee (EEUU) ha presentat un Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) per tancar la fàbrica d'Olvan deixant vuitanta treballadors al carrer. Mentre els sindicats grocs i l'administració fan el paperot, desconeixem si els treballadors pensen fer res per defensar el seu lloc de treball. La fàbrica, coneguda per fer roba interior per l'Abanderado, Dim o Wonderbra tanca també la seva planta a Igualada i anuncia acomiadaments a Mataró i Maçanet de la Selva. Malgrat les plantes catalanes siguin productives, prop de tres-cents treballadors seran víctimes de l'egoisme de l'empresa , que vol guanyar més a costa dels treballadors, traslladant la producció a països on els drets laborals són encara més precaris que aquí.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Ateneu difussor de les idees anarquistes
C./ del Balç, 4 baixos esquerre.
Berga.

Centre d'Estudis Josep Ester i Borràs

DISTRI DE MATERIAL ALTERNATIU
LLIBRERIA I ARXIU HISTÒRIC
C./ DEL BALÇ, 4. BERGA

Crónicas de otra realidad

Una visión personal marcada por sentimientos y vivencias de una compi que vive desde hace unos meses en un territorio donde cohabitan dos realidades completamente divergentes en un mismo territorio.

Palestina, maig 2006

Hola hola!!!!

Ayer fue el día de la independencia de Israel. Hacían una fiesta con música y bailes, y nos fuimos a curiosear. Realmente este lugar es para volverse majareta. Era una sensación rarísima, la calle de Jaffa, el eje comercial de Jerusalén oeste (la parte de la ciudad que ocuparon en el 48) estaba cortada al tráfico y había un concierto y un dj. Luego en la plaza del ayuntamiento había bailes y animación..... la mezcla era brutal, niños y niñas, adolescentes, viejos viejísimos, familias, ortodoxos con sus rizos, colonos con sus fusiles, soldados dando palmas, árabes buscando fiesta, niñas envueltas en banderas de Israel y con la estrella de David pintada en la cara..... hace años estuve el 4 de julio en estados unidos, desde entonces no había visto tanto marketing estatal, pins, globos, banderas, pendientes, camisetas, pegatinas,... por todas partes carteles con un enorme 58, 58 años de ocupación, para ellos de liberación. A menos de medio km. la ciudad antigua de Jerusalén recordaba la otra parte de la fiesta, los asesinatos, los desalojos, el éxodo, los refugiados,..... pero nadie pensaba en eso, estuvimos menos de una hora, alucinando con todo, por un lado era familiar, era la primera fiesta que yo veía en la calle que me recordara a las fiestas de verano ahí, por otro... que os voy a decir? Flipando, flipando hasta que vimos a unas cuantas colonas bailando, de ahí nos fuimos por patas.....demasiado pal cerebro y pal corasón...

◢"por todas partes carteles con un enorme 58, 58 años de ocupación, para ellos de liberación. A menos de medio km. la ciudad antigua de Jerusalén recordaba la otra parte de la fiesta, los asesinatos, los desalojos, el éxodo, los refugiados,....."

Han cerrado el norte de cisjordania, ahora la gente que vive en Galqila, Tulkarem, Nablus y Jenin no pueden ir de un pueblo a otro ni bajar a Ramallah, Belén (Jerusalén por supuesto), es decir, no pueden salir de sus pueblos. También están avanzando con el muro a una velocidad impresionante. El antiguo cruce de Galandia, donde antes cruzabas caminando, está ya cerrado (esto es información para los que ya habéis estado aquí), en Belén están comiendo mas terreno para hacer una sinagoga al lado de la tumba de Raquel... las terminales avanzan (terminales son los nuevos chekpoints, con soldados en casetas, rayos x, miles de puertas) Y los asesinatos también. Todos los días están matando a alguien, en algún punto de la Palestina "por liberar". El gobierno de Israel esta ya casi establecido, teniendo la cartera de educación el partido de ortodoxos, con lo que el futuro viene negro. Olmert (el sucesor de Sharon, que por cierto nadie habla de él), Peretz (el supuesto intermedio), los pensionistas (!!!!!!) y los ortodoxos serán los nuevos gobernantes. Ya veremos que significa eso. Y en el lado palestino siguen las cosas redifíciles, el gobierno no tiene un duro, fatah aprieta desde una oposición a la que no están acostumbrados, occidente boicotea y sólo da dinero a los ayuntamientos que pertenezcan a fatah, provocando luchas internas.....

◢"la cooperación internacional apesta. Con todos mis respetos. Contratan a palestinos a bajo coste para hacer los trabajos que no quieren, de secretarios y muchachos del café, hay un clasismo social racista a mas no poder."

y cambiando de tema,... la cooperación internacional apesta. Con todos mis respetos. Contratan a palestinos a bajo coste para hacer los trabajos que no quieren, de secretarios y muchachos del café, hay un clasismo social racista a más no poder. Comentarios como "le pagamos más de lo que cobra un palestino en una organización palestina y se queja", de personas que cobran el doble son bastante habituales. Los palestinos tienen que estar contentos de ser explotados porque les pagan 100 dólares más de lo que cobrarían en otro sitio, o por tener trabajo. Mientras muchos internacionales están aquí porque en su país no conseguirían un sueldo como el que tienen aquí ni borrachos (hablamos de mínimo 1200 euros al mes con casa pagada, MÍNIMO!!!!!).

Por cierto, Belén esta como yo nunca la habia visto, en menos de un mes han matado a 4 personas, han detenido a no se cuantas, te encuentras a los soldados a cualquier hora del día haciendo el rambito, disparando gas o paseandose con sus megablindados, on anirem a parar?

fin de la historia

besos y abrazos!!!!

Situació de Roberto Catrino López

Roberto Catrino López ha estat traslladat un altre cop a Lelystad després d'haver de ser ingressat a l'hospital per una greu inflamació de l'estómac.

Amsterdam, 13 de maig de 2006
Creu Negra Anarquista

Roberto Catrino López, anarquista berguedà pres a Holanda, va ser traslladat, la setmana passada, a la presó de Lelystad, on ja es trobava empresonat abans de caure greument malalt, i ser traslladat a l'hospital penitenciari de Scheveningen (l'Haia).
Roberto és un pres social que estava complint una condemna de 18 anys, de la qual va passar la major part en aïllament. La seva pena original era de 8 anys però per la seva participació en diversos motins, vagues de pati, de fam i diversos intents de fugida, les seves penes es van anar acumulant fins a un total de 18 anys. Només per no voler acceptar la realitat de la tortura i estar convençut que la resistència era la seva única opció.

El 7 de juliol del 2005 el company anarquista Roberto Catrino López va ser detingut a Amsterdam. Uns mesos abans s'havia escapat de la presó de Zuera (Saragossa/Estat Espanyol). Roberto va decidir no tornar a la presó després del seu segon permís. Un nou període d'empresonament va començar. I això, quan un és seropositiu i emmalalteix molt fàcilment, és greu. Al març de 2006 va començar a sentir-se cada vegada pitjor i ja no podia funcionar com normalment. Els metges de la presó no es prenien seriosament les seves queixes i li van diagnosticar una inflamació de l'estómac. Després de sofrir durant dues setmanes dolors insuportables, el van traslladar a l'Hospital Acadèmic d'Amsterdam, on li van dir que tenia sort encara estar viu. La seva resistència havia baixat fins al nivell mínim i gairebé havia mort. Van diagnosticar-li una doble pneumònia. Després del seu trasllat a l'Hospital Penitenciari de Scheveningen li van diagnosticar seropositivitat de VIH. Anteriorment, els metges espanyols ja havien suggerit que es tractava d'aquesta malaltia, però estranyament les investigacions holandeses els contradeien fins a llavors. Els metges penitenciaris han fallat greument i van deixar sofrir a un malalt crònic.

Durant els primers dies de la seva estada a la presó de Scheveningen, Roberto estava en una cel·la equipat d'una càmera. Aquest va ser el període més crític de la seva malaltia. A part d'això no tenia les seves pertinences, com adreces i nombres de telèfon per a poder contactar amb els seus coneguts. Sentint-se molt aïllat, el dia després que li van confirmar la seva seropositivitat, li va arribar la demanda d'extradició per part de l'Estat Espanyol.

Roberto ja s'ha recuperat de la seva doble pneumònia i ha tornat a la presó de Lelystad, on li esperaven les seves poques pertinences. La comanda d'extradició li va causar molt estrès. No deixarem que l'extraditin a un país on es maltracta a cel·les d'aïllament i on malalts terminals queden empresonats fins a la seva mort.

Exigim que Roberto Catrino López no sigui extradit i que sigui deixat en llibertat i que rebi el tractat mèdic que necessita. Seguirem donant-li suport i continuarem lluitant per la seva llibertat! Us fem una crida a escriure al Roberto perquè sàpiga que no es troba sol en aquesta lluita contra la presó. Envieu-li cartes, llibres, revistes, cartells, etc. Cada cosa fa trencar l'aïllament. Sabem que al Roberto li agrada molt rebre notícies des de fora, ja que se sent molt relacionat amb el que passa al carrer. Deixeu-li sentir-se part de la lluita fora! Per aquest mitjà també Roberto vol dir gràcies o tota la gent (de moltes parts d'Europa) que li van enviar cartes i altres coses. Cada mort a la presó és un assassinat de l'Estat! Malalts a l'hospital i pres@s al carrer!

Creu Negra Anarquista d'Amsterdam (Holanda)
Web: http://squat.net/abcamsterdam

Correu electrònic: abcamsterdam@squat.net

Repressió a l'anarquisme

Conchinchina, maig 2006
Valemerci

La realitat repressiva que s'està donant aquests últims mesos no és casualitat. L'increment de l'activitat per part de grups i individualitats anarquistes, ha provocat la reacció dels aparells de l'Estat que han hagut de recórrer a la repressió per intentar acabar amb les diferents accions de solidaritat. Sembla ser que cada cop hi ha més persones disposades a jugar-se uns anys de la seva vida per fastiguejar als responsables de les injustícies que s'estan cometent dia rere dia.
El què pretenem amb aquest article, és fer un breu resum sobre les noves detencions, sentències, peticions fiscals i judicis als què hauran de fer front alguns companys i companyes:

9 DE MAIG '06

El passat 9 de Maig, varen ser detinguts a Barcelona 4 anarquistes a mans de la Policia Nacional. Malgrat que els mitjans de comunicació oficials insistissin en maximitzar aquestes detencions, l'11 de Maig van ser posats en llibertat amb càrrecs. Sembla ser que de nou se'ls intenta inculpar de diverses accions que han passat aquests últims mesos, així com de ser els propietaris d'una motxilla amb material per a la fabricació d'explosius trobada a Collserola. Entre els objectes que se'ls hi van incautar en els diferents registres, hi havia diverses publicacions llibertàries.

9 DE FEBRER '06
El passat 9 de Febrer van ser empresonats a Barcelona, dos anarquistes, acusats d'haver incendiat una Caixa Sabadell i una seu del CIRE (Centre d'Iniciatives per a la Reinserció) empresa pública relacionada amb l'explotació laboral a les presons catalanes. Un dels dos joves, l'Ignasi, va ser posat en llibertat i l'altre, en Ruben, encara continua a la presó de Can Brians. Ja s'ha tancat la fase d'instrucció del cas i ja es coneix el contingut de l'escrit del fiscal. Finalment se'ls acusa de dos delictes de danys, demanant 7 anys i 6 mesos de presó per als dos imputats, i una multa de 20 mesos amb una quota diària de 5 euros, més l'abonament de costes. També se'ls hi demana en concepte d'indemnització 3846,63euros pels desperfectes causats a Caixa Sabadell i 21674,50 euros per a la Generalitat de Catalunya.

SETEMBRE DE '03
Els anarquistes detinguts el setembre de 2003 han estat condemnats amb penes que van dels 2 als 7 anys de presó. Concretament l'Igor, el Rafa, la Carol i en Joaquín, han estat condemnats, després d'arribar a un acord, a 7 anys de presó per delicte continuat d'incendi i tinença il·lícita d'armes amb finalitat terrorista, mentre que en Roger i en Teo han estat condemnats a 3 i a 2 anys respectivament. Recordem que en principi la fiscalia els hi demanaven penes que arribaven als 161 anys de presó.

FEBRER DE 03':
El 21 de Febrer de 2003 van ser detinguts 4 anarquistes per la Brigada d'Informació per ordres de la Audiència Nacional (del Sr. Garzón). Se'ls va incomunicar i se'ls hi va aplicar la llei Antiterrorista. Se'ls acusa de realitzar varies accions contundents contra seus de partits polítics, caixers, concessionaris,...Tot i que la major part de les proves que hi ha actualment contra ells provenen d'algunes declaracions que es van extreure sota la pressió del període d'incomunicació, la causa segueix oberta i ja hi ha petició fiscal i data del judici. Se'ls hi demanen: 11 anys de presó per l'Emilio, 8 anys pel Nando, pel Carlos i pel Fran, i un any de presó pel Juanma. El judici se celebrarà en dos parts a l'Audiència Nacional, els propers 23 de Juny i 10 de Juliol.

Solidaritat Activa amb els anarquistes encausats i empresonats!

Macrocontrol

Berga, maig 2006

Grup de Tecnologies de la Governabilitat

En l'anterior article del nostre col·lectiu s'intentava trobar una definició de control social i dels seus mecanismes d'implementació que, per una banda, posés en dubte la definició que se'n fa des de les teories socials dominants i que, al mateix temps, no fos una crítica radical del control tout court com a forma de regulació social. D'altra banda, la seva anàlisi, a diferència d'allò que s'afirma des d'altres posicions, mostrava que el control com a pràctica és un mecanisme inherent a qualsevol societat i, lluny de significar un nou paradigma polític, el què calia era analitzar quines són les estratègies i els pressupostos amb els quals funciona en l'actualitat, condició necessària per a combatre'l. La primera aproximació que vam realitzar es centrava més en els mecanismes de control associats a l'institució-presó i al sistema de repressió social que aquest model implica, donades les transformacions econòmiques i tecnològiques de les societats avançades: el pas del fordisme al postfordisme. En aquest sentit, l'emergència de la societat de control postfordista s'organitza estructuralment a partir de la lògica actuarial (model extret de les economies d'assegurances a partir de mètodes estadístics i economètrics) que es defineix bàsicament per les seves característiques negatives: gestió del risc i administració de l'exclusió, que en aquest model es definirà com a desviació. A aquesta funció instrumental i repressiva del control social, on hi ha una dependència estructural dels sistemes socials al mode de producció, és necessari assignar-li un paper molt rellevant mitjançant una funció de preservació i legitimació simbòlica (abans se'n deia ideològica), per tal que no sigui visible que les desviacions sorgeixen de la mateixa estructura econòmica: s'ha d'ocultar la dominació mitjançant la creació del consens social, paper que és assignat en el nostre model als mitjans de comunicació de masses.

Tot i que aquest tipus d'interpretació s'aguanta força bé, en l'actualitat veiem com aquesta suposada diferència entre sistema social i mòde de producció ja no és tan fàcil de mantenir donades les transformacions econòmiques i tecnològiques actuals. Si ens fixem en la funció positiva (productiva) dels sistemes de control, és a dir, la capacitat creativa que tenen per a construir espais de poder estretament lligats a la lògica capitalista, constatem que el capitalisme actual és un sistema immanent que constantment desplaça els seus propis límits. La necessària innovació tecnològica i econòmica, lluny ja de ser un imperatiu transcendent subordinat al progrés, al benestar o a qualsevol altre fi, ja és el propi objectiu del sistema; per aquesta raó hem d'entendre la crisi de l'Estat del Benestar (entre moltes altres crisis) no com l'esfondrament d'un model polític-econòmic, sinó com a una ulterior evolució del capitalisme actual en el marc d'una economia global i deslocalitzada. El límit és la pròpia dinàmica del capital i ell (els seus posseïdors) és qui dicta les norme. Per tant el que abans posava barreres i condicionava les fases d'expansió econòmica, l' Estat, ara serà substituït per organismes internacionals la funció dels quals seria que el poder del capital fos il·limitat, que es convertís en Sobirà.

Una de les característiques més rellevants d'aquesta funció positiva del control fa referència a com es consideren els grups socials. Allò que distingeix el control social no és que sigui homogeneïtzant i uniformitzador, que a la llarga tots ens comportem de la mateixa forma i estem subjectes als mateixos patrons de conducta, sinó més aviat el fet que imposa un model al qual ens hem d'ajustar. Per exemple, allò que defineix la Majoria no és el Nombre, sinó el model, la norma que impera. Tot allò que no sigui susceptible d'incorporar-se al Model formarà part de la Minoria, encara que la Minoria sigui la majoria en nombre. Aquest model genera un determinat sistema d'exclusió i marginació que no té res a veure amb els marges o la perifèria de la societat, sinó que instaura en el centre del sistema un règim d'exclusió generalitzat. Tots formem part de la minoria en algun sentit: com a treballador inestable, immigrant sense drets, consumidor ineficient ... Allò que defineix a la Minoria és que no té Model.

Per acabar i enllaçar així amb la nostra propera contribució al Pèsol Negre, proposo una sèrie de preguntes que poden donar materials de reflexió comuns: com pensar un règim democràtic de sufragi universal amb aquest pensament sobre la Majoria? Si la Majoria és la que configura el model, hem de convertir-nos en la Majoria que instaura el seu règim de control o hem de combatre aquesta forma de domini? Hi ha un a fora del control si tota Majoria configura necessàriament un Model? I per últim, quines són les noves institucions de la societat de control que estan emergint, com mostra la crisi de les institucions modernes (l'escola, l'estat, la fàbrica, la presó...)?

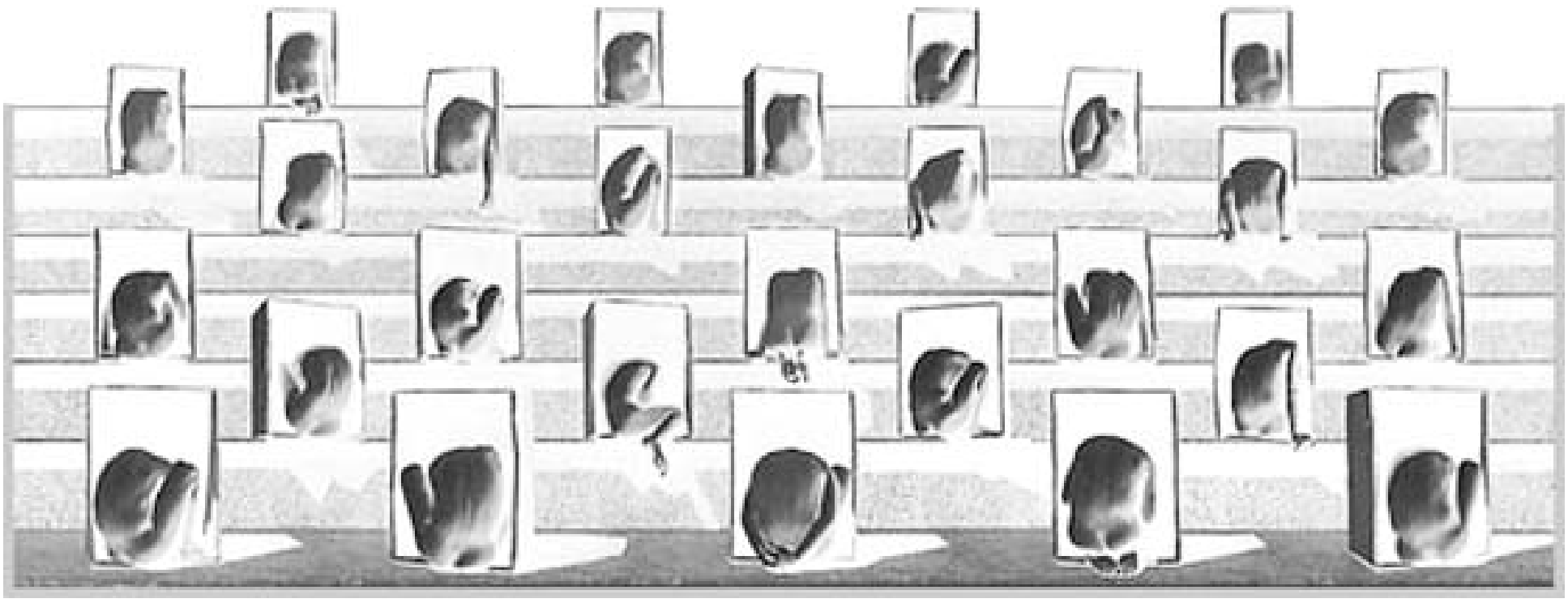

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Anuncia't al Pèsol Negre!

Són 20 eurus i una ajuda necessària (un xollo, vamos!)

BAR MUSICAL EL CAU
RONDA MORETA Nº51
08600, BERGA

Bar Porró
c/Major (Manresa)

LA FONT DEL BALÇ
CAFÈ-BAR MUSICAL
GIRONELLA

L'encarregada de la construcció de la presó: una vella coneguda

La Generalitat de Catalunya adjudica les obres de construcció i conservació de la futura presó dels Lladoners a l'empresa "Ferrovial". Una megaempresa que acumula múltiples denúncies per danys al mediambent, explotació laboral, especulació,..

Manresa, maig 2006

Assamblea contra les presons

El passat mes de març el Butllletí Oficial de la Generalitat i la premsa catalana informaven de l'adjudicació de la construcció, conservació i explotació de les obres de la presó dels Lledoners a l'empresa Ferrovial. La Generalitat ha dissenyat el "Pla director d'equipaments penitenciaris 2004-2010" que descriu la construcció del les noves presons ubicades a Catalunya, en el qual es preveu que l'empresa constructora serà també l'encarregada del manteniment material dels establiments. Les empreses a les quals s'adjudiquen els projectes de construcció assumeixen el cost de les obres i manteniment a canvi de cobrar un lloguer a l'administració.

L'import de la renda dels primers 12 mesos en el cas dels Lledoners és de 6.012.749,92 euros. Aquesta renda serà actualitzada anualment amb un increment del 2,5% fix. La durada del dret de superfície és de 32 anys. Una xifra astronòmica que segurament semblarà ridícula al costat de les xifres que mou diàriament la multinacional Ferrovial.

La gestió interna de la presó, es a dir, els càstigs, pallisses, tortures, etc ho continuarà gestionant els Serveis Penitenciaris, Rehabilitació i Justícia Juvenil, encapçalats per Albert Batlle, que depèn del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya representat pel conseller de Justícia, Josep M. Vallès. Ells dos posen la signatura però la feina bruta la faran els carcellers.

Com serà la presó?

L'equip d'arquitectes Fabré & Torras Arquitectes Associats SCP ha estat l'encarregat de realitzar el projecte de disseny de la presó

Està previst que les obres de construcció del Centre Penitenciari Lledoners comencin el proper mes de juliol i que la presó entri en funcionament la segona meitat de l'any 2008. La superfície destinada a acollir-lo és de 9 hectàrees, d'un total de 15 hectàrees adquirides per la Generalitat. El nou Centre, que acollirà homes adults penats, tindrà una capacitat d'entre 500 i 750 interns, distribuïts en 8 mòduls de 64 cel·les cada un.

L'establiment penitenciari comptarà també amb un mòdul d'ingressos amb 25 cel·les individuals per a aquelles persones que entrin a la presó, mentre estan pendents de ser assignades a un mòdul definitiu.

També hi haurà un departament de règim tancat, amb 32 cel·les individuals, per a les persones que els carcellers hagin decidit castigar i aïllar, complint sancions classificades en primer grau. Amb el disseny del recinte ja han previst el càstig dins el càstig, l'anul·lació de la persona. La tortura no és només la mà bruta del carceller que colpeja, és també l'estil·lògràfica de l'arquitecte que dissenya les cambres dels horrors; és la constructora que li dóna forma al projecte; és la societat que permet que aquesta situació es perpetuï...

La presó tindrà quatre tallers destinats a activitats laborals mal retribuïdes de 800 m2 cadascun, a part de molls de càrrega i magatzems, tallers de formació ocupacional. Aquest espai estarà gestionat pel Centre d'Iniciatives per a la Reinserció (CIRE), l'empresa pública que s'encarrega de l'explotació laboral dels presos, la ETT de les presons. Posa en contacte empreses que volen mà d'obra barata i sense drets sindicals. Els presos poden estar fent caixes de fruita pel Corte Ingles, circuits electrònics per a la Ford, gots pel Fòrum, o imprimint els mateixos fulls judicials (on després s'escriuran les sentències) per CIRE, la qual també participa directament com a empresa productora, firmant els productes amb la marca "Made in Cire". Tot això per un sou que no arriba ni de bon tros al mínim interprofessional, i sense cap tipus de dret laboral ni sindical.

El Centre estarà envoltat per un perímetre de seguretat de 15 metres d'amplada format per dos murs de formigó de 6 metres i una tanca metàl·lica de la mateixa alçada, amb tres sistemes electrònics de detecció redundants. La vigilància i la seguretat exterior correspondrà als Mossos d'Esquadra, que patrullaran de forma permanent a l'exterior del perímetre penitenciari.

La tortura no és només la mà bruta del carceller que colpeja, és també l'estil·lògràfica de l'arquitecte que dissenya les cambres dels horrors; és la constructora que li dóna forma al projecte; és la societat que permet que aquesta situació es perpetuï...

Qui és el Grup Ferrovial?

Anem ara a conèixer una mica qui és aquest grup empresarial que s'encarregarà de la construcció de la presó dels Lledoners. L'any 1952 Rafael del Pino funda Ferrovial, una empresa dedicada al manteniment i renovació de les vies de Renfe. Després es van encarregar de les obres d'ampliació del metro de Barcelona i Madrid. Als anys 60 ja estaven realitzant autopistes i pantans. Des dels seus inicis la seva ampliació, creixement i guanys ha estat exponencial. Actualment és una multinacional amb infinites filials. Al 2004 va aconseguir un benefici net de 556'8 milions d'euros amb un increment del 63'5%. La família del Pino Calvo-Sotelo ha aconseguit ser una de les més riques i poderoses a nivell mundial.

Amb aquestes ratlles volem donar a conèixer com s'ha enriquit aquesta família sense escrúpols, realitzant els projectes i infraestructures més destructores i aberrants, ignorant demandes laborals, medi ambient, especulant i exprimint fins a treure l'ultima gota de suc. Per començar és una empresa que a priori tindrà més avantatges que qualsevol altre en quant a l'adjudicació d'obra pública, no perquè sigui una enorme multinacional i pugui rebentar preus sinó perquè entre els membres del seu Consell d'Administració hi ha per exemple Jose Mª Pérez Tremps, membre del Cuerpo Superior de Administradores Civiles del Estado, o bé Santiago Eguidazu Mayor, economista de l'Estat. En quant a finançament també tenen les espatlles cobertes doncs el president de l'empresa, Rafael del Pino y Calvo-Sotelo, és a més membre del consell de Banesto; Juan Arena de la Mora membre del Consell d'administració del grup empresarial és Conseller de Bankinter des del 1987.

L'activitat de Ferrovial - Agroman es desenvolupa en diferents àmbits: construcció (obra civil, edificació i construcció industrial), concessions d'infraestructures (finança, gestió i manteniment), promoció immobiliària i serveis. L'expansió de les seves activitats avarca molt territori mundial: Anglaterra, Polònia (on la seva filial Budimex és la primera constructora del país) , Portugal, Irlanda, Itàlia, Suïssa, Estats Units, Canadà, Puerto Rico, Uruguai, República Dominicana i Xile.

Podem posar exemples de cada una de les vessants d'activitats d'aquest grup que ben segur a tothom sonaran.

En quant a construcció és una de les principals constructores que està donant forma al projecte urbanístic 22@ del barri Poble Nou de Barcelona, un pla que afecta a l'equivalent de 117 illes de l'eixample amb un potencial immobiliari superior als 12.000 euros (4 vegades el cost del Fòrum 2004), que respon a la lògica capitalista però en cap cas a les demandes de la gent del barri, que realitza una forta oposició a dit pla urbanístic. I és que Ferrovial en sap força d'especulació immobiliària: a través de la seva filial Don Piso (present a més de 40 ciutats de l'Estat) és l'encarregada de gestionar més de 19.000 habitatges; amb els quals estrangulen econòmicament a persones en busca d'un dret fonamental: l'habitatge.

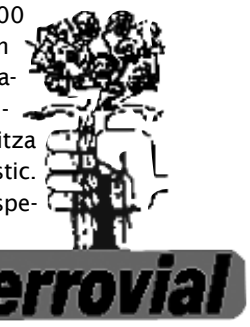

Aquesta empresa la podem trobar també en molts trams de la nova construcció de la súper infraestructura del Tren d'Alta Velocitat (TAV). Un altre exemple de com els interessos i beneficis econòmics passen per sobre de les demandes de les persones, passant també per sobre del medi natural que es troben al seu pas. Tant si passa per zones més castigades com el Baix Llobregat, o en zones més verges com alguns dels paisatges d'Euskadi, aquest tren arrasa amb el paisatge i el medi que es troba, i cap ferma oposició de les que hi ha hagut fins ara no l'han fet frenar. Ferrovial apreta l'accelerador de la màquina del tren,... tan de bo s'estampi!

La llista encara no s'ha acabat. Aquesta entranyable empresa és un dels principals promotors privats d'infraestructures de transport del món. Aquesta activitat es desenvolupa en el mercat de les autopistes de peatge, la gestió d'aeroports i la promoció i explotació d'aparcaments. A través de Cintra de la qual posseeix un 62%, està gestionant 238.200 places de garatge a nivell estatal. En quant al mercat aeroportuari gestiona 4 aeroports amb més de 35 milions de passatgers a Australia, Anglaterra i Xile.

Actualment gestiona 18 autopistes de peatge, i està pendent de l'adjudicació d'altres concessions repartides per tot el territori mundial (Itàlia, Portugal, Irlanda, Xile, Canadà i EEUU -Texas concretament) sumant un total de 2.000 km de recorregut. A Irlanda per exemple és una de les preferides per la concessió durant 45 anys de l'autopista M3 partint amb una inversió de 600 euros.

realitzant els projectes i infraestructures més destructores i aberrants, ignorant demandes laborals, medi ambient, especulant i exprimint fins a treure l'ultima gota de suc.

Volíem acabar aquest article recordant la lluita que van emprendre els i les treballadores de la recollida d'escombraries de Tomares (barri de Sevilla). L'any 2003 van mantenir un actiu conflicte amb l'empresa que gestiona aquest servei.....Us imagineu quina? Ferroser, filial de Ferrovial!. Van acomiadar a treballadors que estaven en vaga per demanar millores laborals, després de 4 mesos i mig de vaga i mobilitzacions per tot l'estat, l'empresa i la CNT van arribar a un acord, aconseguint grans part de les reivindicacions que exigien.

A Tomares els van parar! Són uns monstres, però no són totpoderosos!

NO PASSARAN

Maleïdes penes multa

Les penes de multa són una mesura punitiva que augmenten de forma substancial la instància coercitiva de la presó com a forma de resoldre els conflictes.

Manresa, maig 2006

Assamblea contra les presons

Què són les penes-multa segons el Codi Penal? Les denominades Penes de Multa venen regulades en els atricles 50, 51, 52 i 53 del Codi Penal de 1995. S'imposen mitjançant el sistema de dies multa: es sentencia al penat a pagar una quantitat fixa de diners durant un temps determinat (comptabilitzat per dies). La extensió mínima que pot tenir una pena multa és de 5 dies i l'extensió màxima de 2 anys, a no ser que s'imposi com a pena substitutiva d'una altra pena, podent llavors ser més extensa. A efectes de còmput s'entendrà que els mesos són de 30 dies i els anys de 360. En cas de què la persona penada no satisfés la multa imposada quedaria subjecte a una responsabilitat penal susbsidiària d'un dia de privació de llibertat per cada dos quotes diàries no satisfetes. La quota diària que s'imposa és com a mínim de 2 euros i no pot sobrepassar els 400. El Tribunal determinarà el temps i la forma de pagament de les quotes, tenint en compte el dany causat, el delicte comès i la situació econòmica del penat. Si després de què es dicti la sentència el penat empitjora la seva fortuna, el Tribunal podrà reduir l'import de les quotes. El Jutge també podrà, prèvia conformitat amb el penat, acordar que la responsabilitat subsidaria es compleixi mitjançant treballs en benefici de la comunitat. En aquest cas, cada dia de privació de llibertat equivaldria a una jornada de treball.

S'imposen mitjançant el sistema de dies multa: es sentencia al penat a pagar una quantitat fixa de diners durant un temps determinat (comptabilitzat per dies)

Per què ens oposem a les penes-multa?

La incorporació de les penes-multa en el Codi Penal de l'Estat Espanyol s'efectua l'any 1996 amb les reformes realitzades i consensuades pels dos principals partits polítics: el PSOE i el PP. Aquest Codi Penal es va caracteritzar pel seu enduriment, reflectint la clara voluntat política de perseguir i aïllar als moviments socials i a les classes socials més empobrides econòmicament. Alguns exemples els trobem amb la penalització de l'okupació, la regulació més acurada dels drets a reunió i a manifestació i/o amb la remodalació dels articles que tenen a veure amb els conflictes que poden surgir amb els cossos i forces de seguretat (atemptat, resistència, desobediència a l'autoritat,...).

Pel què fa més concretament al fenòmen de les penes-multa, indicar que es van voler presentar a la opinió pública com una mesura progressista que permetria a molta gent evitar la presó, pagant una quantitat de diners determinada. Observant atentament com s'apliquen a l'actualitat però, ens trobem amb una realitat que pot ser àmpliament críticable.

En primer lloc per què aquesta mesura incrementa de forma substancial la utilització de la instància coercitiva de la presó com a forma de resolució de conflictes. Amb l'entrada de les penes-multa una persona pot entrar a la presó per tan sols complir cinc dies sense tenir antecedents penals. Cosa que es contradiu amb els "principis democràtics" que diu defensar l'actual estat de dret, en el qual la presó només s'hauria d'utilitzar com a últim recurs.

En segon lloc per què aquesta mesura sorgeix amb una finalitat clarament recaptatòria per part de l'Estat. El dèficit econòmic estatal, segons un govern progressista, no s'hauria de contrarestar amb mesures punitives com aquesta, sinó gravant més impostos a les persones amb gran poder adquisitiu, a les operacions especulatives o reudïnt (i per què no) eliminant els pressupostos donats a l'exèrcit o similars.

La pena-multa, en alguns casos, no fa més que substituir algunes formes de càstig penal que abans eren penalitzats amb simples multes. Aquesta petita diferenciació que sembla irrisòria és a la pràcica molt important, per què mentres abans hi havia la possibilitat de declarar-se insolvent (és a dir, econòmicament incapaç de satisfer en aquest cas, el deute amb l'estat), amb les penes de multa i amb l'anomenada responsabilitat penal subsidiària aquesta possibilitat no existeix. En cas d'impagament de la pena multa es procedeix a l'embargament de béns materials de la persona penada i en cas de no tenir-ne, al seu empresonament.

La naturalesa de les penes-multa és per si mateixa injusta, ja que realment les úniques persones que entren a la presó per aquest tipus de pena, són aquelles amb pocs recursos econòmics. La Jurisprudència s'ha posat d'acord en què com a mínim es faran pagar 6 euros a la persona penada, per què amb una multa econòmica més reduïda la sentència no tindria raó de ser. 6 euros al dia durant dies o mesos per molta de la gent condemnada és una fortuna. Els penats amb pocs recursos econòmics es veuen obligats a fer enormes esforços per poder pagar una pena multa, i en molts casos ha de tornar a cometre robatoris o delictes similars per poder treure els diners d'on sigui. Aquesta mesura coercitiva no serveix per prevenir molts delictes, sinó que contribueix a augmentar-los.

Per últim, críticar la utilització dels treballs en benefici de la comunitat com a forma de contrarestar la pena multa. Per què priven de la possibilitat de rebre un sòu (per indisponibilitat de temps i/o d'horaris) a moltes de les persones penades amb les dificultats econòmiques que això els hi comporta. I per què serveixen com a sistema de treball gratuït a l'Estat i/o a algunes empreses que troben amb aquesta mà d'obra un fórmula d'augmentar els seus beneficis.

Serveixen com a sistema de treball gratuït a l'Estat i/o a algunes empreses que troben amb aquesta mà d'obra un fórmula d'augmentar els seus beneficis.

El què està clar és que no podem seguir sense plantejar-nos l'impagament voluntari de les penes, per què suposa una submissió total als mandaments de l'estat, i per què tard o d'hora el pagament de les multes (al ritme que anem) serà gairebé inassumible.

Desobediència a les penes-multa?

Tots aquests motius són suficients com perquè si més no ens plantegem la possibilitat de no pagar una pena-mula en cas de què se'ns imposi. I és que les persones que denúnciem de mil maneres el model econòmic actual sóm de les què ens podem trobar més sovint amb una d'aquestes penes. Accions com la okupació d'immobles o l'atemptat a l'autoritat poden ser penalitzats amb una pena multa, així com algun tipus de danys a la propietat o de desordres públics.

Val a dir que aquesta decisió no resulta gens fàcil, i ens poden influir mil factors diferents: fins i tot a nivell polític hi ha dubtes entorn de si val més la pena estar fora al carrer per poder seguir realitzant les accions i iniciatives que tenim ganes de dur a terme, a estar tancat entre quatre parets durant un temps. De si s'aconseguirà alguna cosa amb el nostre empresonament o no. O de si les dures condicions de la presó acabaran amb la nostra voluntat de seguir denúnciant aquest sistema.

El què està clar és que no podem seguir sense plantejarnos l'impagament voluntari de les penes, per què suposa una submissió total als mandaments de l'estat, i per què tard o d'hora el pagament de les multes (al ritme que anem) serà gairebé inassumible.

Informar que si algú es vol declarar insubmis a les penes multa no pot tenir diners el banc, ni propietats en el seu nom, per què en cas d'impagament primerament es recórre a l'embargament. Per últim, comentar que algunes sentències assenyalen la possiblitat de pagar la pena multa un cop a dintre la presó, cosa que permetria a la persona presa sortir amb el pagament de la part restant de la pena. Tot i així, no assegurem aquesta possibilitat per què és un jutge el què el cap i a la fi ha de decidir si deixar o no a la persona en llibertat.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

LA DROGUERIA
PINTURES I DECORACIÓ
PRODUCTES DE RESTAURACIÓ
PRODUCTES QUÍMICS
ATENCIÓ PERSONALITZADA
Plaça d'Anselm i Clavé 4 Baixos
08240 Manresa
Tel. 938722516 i Fax 938720581
Web. www.ladrogueriamanresa.com
E-mail: info@ladrogueriamanresa.com

La Gerra
Micaela Sánchez Gamisans
C/ Pont de Vilomara, 89
08240 Manresa
Tel: 938733469

¡Vamos a pelear!

Un reflejo, de desesperanza, y
una osamenta, frenéticamente danza,
bajo el influjo del hipnótico brillo,
que la luna, sangrante, rezuma,
como demoniaco caballo,
de belfos, llenos de espuma,
mientras galopa desbocado.
Un jinete pálido, lo monta, y
Devora el camino, sin descanso,
solo busca, la escondida recta,
que lo desvíe, del remanso,
es creyente, de una secta,
arraigada, en suelo lodoso.
Solo busca una salida, y
abandonar atrás los recuerdos,
ya que son, una perdida,
que nos envuelve, ¡A TODOS!
Que griten los ancestros,
son solo difuminados rostros.
Un cielo, preñado de nubes y
oscuros presagios, que esperan,
que lo que nunca retubes,
quede para, los que nunca miran,
el veneno que te intubes,
es lo que, te dejaran,
para que seas alimentado.
En la perfidia, del estado y
tras los muros ardientes,
que consumieron, al abrasado,
con fuegos incandescentes,
Y siempre hemos luchado,
contra los mercenarios, indecentes.
Que no hay rendición y
tampoco la falsa, bendición
del que escapo, de la emoción
y con él, comenzó la acción,
¡ya que hay que exterminar
al que nos quiere dominar!
¡Vamos a pelear!

Poema o pensamiento, enviado por el compañero Santy Cobos desde la carcel de Villabona. Esta escrito por Luis Mingorance Corral, compañero que también esta preso y se encuentra encerrado con Santy.

Visión democratica

Oye, tú, contigo quiero hablar,
me engañaste y ahora me tienes que escuchar.
La democracia ya llegó
y la penuria le siguió.

Democracia de los comerciantes,
de gobiernos corruptos, empresarios ambiciosos
y políticos: falsos representantes de los
sueños del obrero.

Contratos basura: un acuerdo llevado a cabo
entre gobiernos, empresarios y sindicalistas
amarillos ¿y el obrero? ¿y el obrero que?
CRE CRE

Democracia que nos traicionaste utilizando
como anzuelo el voto del obrero, pero mi voto
han perdido, mi voto de confianza.
Esos cabrones gobernantes que se asocian
entre ellos para sus bolsillos llenar.
Cartera para el ladrón.
Cartera para el estafador.
Cartera para el farsante.

Te burlas de aquellos que con sus votos
ayudaron a crecer a un montón de estafadores.

TRA TRA TRA
La basura para atrás.

Esa libertad anhelada por todos nosotros
se ha convertido en cárceles individuales,
son esas casas con rejas en sus ventanales
para proteger sus propiedades.

Democracia, globos hinchados de aire para el obrero
y forrado de oro para el gobierno.

Los pobres ¿guíen se acuerda de que existen?
Pobres de espíritu,
pobres de moralidad,
pobres de poder,
pobres de valores sociales,
pobres de respeto hacia los demás.

Democracia, ya tenemos democracia,
libertad, igualdad y fraternidad
entre las razas.
¡JA! ¡JA! ¡JA!

Mama cinquentona

Minerals, terra d'escudella i dinosaures

T'escric aquesta nota,
Pel que ja no ens direm,
És una espineta que tinc clavada.

En aquesta estranya tarda,
Quan de tú arriben noticies,
I desitjo que siguin errònies, que siguin fictícies.

Plorant cristalls de malaquita,
Comptant els arcs d'un ammonit,
Minerals, terra d'escudella i dinosaures...

Quan Pangea s'ha trencat,
Quan s'ha obert una falla,
En la tectònica cardíaca.

És llavors que he constatat,
Que les pedres també ploren,
Que les pedres no son pedres.

Doncs com tu deies,
Cada pedra del camí,
És una pagina del gran llibre que és la terra.

Aquella pagina que rellegiré,
Per comprendre minerals, terra d'escudella i dinosaures,
Amb que ens vas omplir butxaques.

Perquè cada trilobit del berguedà
I cada emprempta de Fumanya,
També es diuen Lluís!

No saps la dificultat,
D'escriure aquests versets
Admiratius i de comiat!

BERNARDINA CORIOLIS, maig de 2006

En record de Lluís Viladrich i Pons

ressenyes

Tráfico y prostitución, experiencias de mujeres africanas

VV.AA

Likiniano elkartea, Bilbo 2003

Manresa, maig 2006

...

A l'editorial Likiniano elkartea li va arribar a les mans un seguit d'escrits i notes amb documentació testimonial d'experiències quotidianes de dones africanes que havien viscut en propia pell el tràfic de persones amb finalitats de prostitució.

Tenint en compte la poca bibliografia existent sobre el tema, respecte a la importància tant social com humana de la prostitució, així com del gran valor dels documents que tenien entre les mans van decidir treballar i editar el text.

La tasca no va ser fàcil, el resultat un gran document, concretament el nº 17 de la col·lecció Likinianoren altxorra. Amb l'edició d'aquest llibre es vol conscientment evitar el vel moralista, estigmatitzador o victimitzant que tant afavoreix al poder. Es pretén trencar aquesta opacitat, conèixer realitats de dones que estan vivint per la península; però en cap moment es pretén desvelar l'estructura o funcionament de les xarxes d'arribada i accés a aquest ofici.

L'estructura del llibre parteix d'un article de Laura Mª Agustin amb el qual s'ofereix una visió global sobre el treball de la indústria del sexe (la relació entre migració i prostitució; què s'entén per treball sexual; agents involucrats en el sector; modalitats d'accés: intermediaris i facilitadors del treball i finalment propostes per millorar la situació laboral). A continuació apareix el bloc central del llibre que consisteix en una petita presentació dels testimonis (el lloc on s'ubiquen, les persones que els ofereixen i el tractament que se l'hi ha donat al text original). Les experiències en primera persona de les dones, fruit d'aquests testimonis. A la cua d'aquesta part central s'inclouen alguns comentaris finals sobre el valor dels citats testimonis.

Per concloure: a part de la bibliografia citada per poder contrastar alguns comentaris, s'inclouen dos llistats: un de lectures d'interès sobre aquests temes i l'altre d'adreces d'internet.

Las Prostitutas: una voz propia (crónica de un encuentro).

Raquel Osborne

editado por Icaria.

Manresa, maig 2006

...

Trata de un encuentro de prostitutas, exprostitutas, profesionales y feministas en Nueva York del 10 al 17 de junio del año 1989.

En el cual se cuentan experiencias propias. Son las mismas protagonistas, las que nos hablan de sus experiencias, sus problemas sus demandas y su estilo de vida.

Una lectura muy interesante para el actual debate sobre la prostitución.

Cites d'algunes de la participants al congrés:

No hace muchos años solíamos pensar que los derechos de las prostitutas eran una cosa y el movimiento contra el tráfico de las mujeres era algo diferente….pero las cuestiones relativas al tráfico de mujeres y los derechos de las prostitutas se están acercando cada vez más entre sí (Tang Unchana trabajadora social en Bangkok).

No conocemos mucho sobre la vida; hemos recibido únicamente todos los mitos acerca de la prostitución y contínuamente se nos bombardea con todos estos mitos, que se hacen cada vez mayores, acerca de estas mujeres, por lo cual no solemos comprender como pueden hacer lo que hacen. (Marjan Sax periodista de Holanda).

Lo que diferencia a la prostitución de cualquier otro trabajo es el estigma. (Gail Peheterson miembra del comité internacional a favor de los derechos de las prostitutas).

Las prostitutas constituimos verdaderamente el tercer mundo de europa y somos incluso el tercer mundo del tercer mundo, nunca hemos tenido los mismos derechos que otras mujeres.(Griselidis Real fundadora del Centro de Documentación Internacional sobre la prostitución, trabajadora sexual en Ginebra).

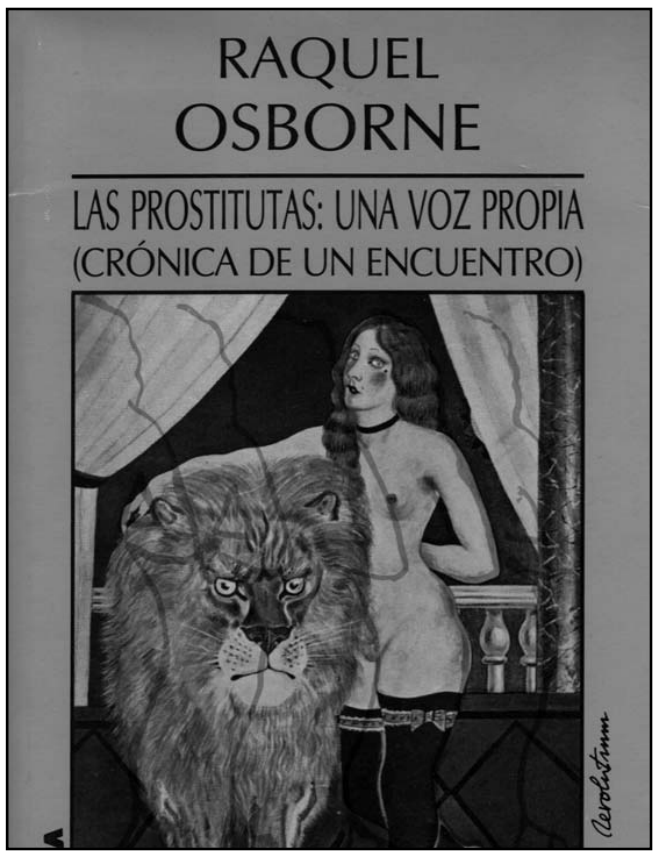

Feliç centenari de l'atemptat a Alfons XIII
Mateo Morral estàs en la nostra memòria

ressenyes

Hablan las putas. Sobre prácticas sexuales, preservativos y sida en el mundo de la prostitución.

Medeiros, Regina de Paula

Barcelona: Virus editorial, 2002

Berga, juny de 2006

Pep i tu

Aquest llibre és el resultat parcial d'un estudi antropològic, entorn la prostitució, la realitat i l'imaginari que la envolta, sobretot en relació a les pràctiques sexuals i la construcció cultural creada entorn la sida. L'estudi es centra a Barcelona, bàsicament al "barri xino" ara Raval (Ravaleja, compra i especula!) a finals de la dècada dels vuitanta i principis dels noranta. L'autora és una antropòloga brasilera que va fer un estudi etnogràfic molt detallat de tot el que envolta la prostitució, per mitja de diverses tècniques: entrevistes, observació directa a diferents nivells, arxius i informació institucional, etcètera. Més enllà dels plantejaments teòrics en els que basa la investigació i que exposa al principi del llibre (i sobre els quals es pot discutir) destaca el treball etnogràfic de recollida de dades i també la construcció social de la sexualitat i la sida. Les dades segurament ara són en gran part obsoletes ja que és un estudi de cas centrat en un espai i lloc molt concret on ara la prostitució ha canviat molt, sobretot amb l'arribada massiva d'immigrants (els darrers cinc anys) que es prostitueixen, amb situacions molt diverses i on la droga ja no juga un paper tant central. Tot plegat, segurament influeix en les pràctiques i, es clar, en la construcció social de la sida. Per acabar de ressenyar aquest interessant text (molt més pròxim a la realitat que els anuaris estadístics que edita la Generalitat sobre sida, prostitució, etcètera) dir una cosa molt a favor del text i de l'autora: en un principi, la seva investigació havia de ser una tesi doctoral, i tot i que la investigació va seguir endavant, l'autora en veure el "parcal" (no el del barri xino sinó el de la decadent Universitat) va optar per sortir del "l'ambient o el medi universitari" i anar directament cap al seu objecte d'estudi.

Que "cunda el ejemplo", la cultura lliure només és pot fer fora de les aules!

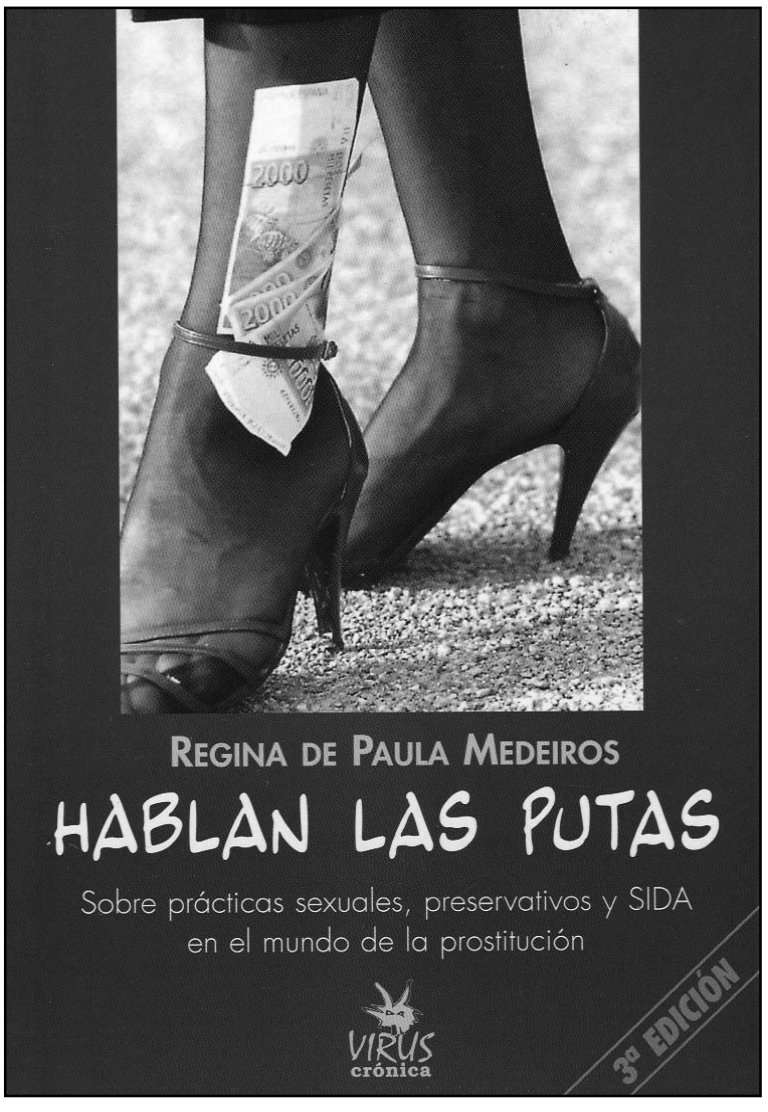

Berga

Patum 2006

▶*De dimecres 13 a dissabte 16 de juny*
Barraques de Patum

▶*Divendres 15 de juny*
A les 21:00 Concert de Patum

-A capel.la Punk
-Hormigon Armado
-Skandol Públic
-The Ajos Porros Band

IX Marxa- Homenatge als Maquis al Berguedà

▶*Divendres 28 de juliol*
A les 19 h a la carretera vella de Vilada: Homenatge a Joan Vilella, Josep Puertas i Josep Bertobillo.

▶*Dissabte 29 de juliol*
A Berga a les 8 h Caminada comentada per les bases guerrilleres properes als canals de Sant Miquel (es sortirà des del Pont de Pedret).
A les 14 h dinar a l'Ateneu Columna Terra i Llibertat (cal apuntar-se abans a l'Ateneu o al correu actll@berguedallibertari.org).
A les 17 h a l'Ateneu Columna Terra i Llibertat projecció de Muerte en el Valle.
A les 23 h a la plaça de la Ribera concert per l'autogestió (encara no es saben els grups).

Manresa

Judici Coktelera

▶*Dimecres 28 de juny*
A les 12h als jutjats de la Plana de l'Om: Concentració pel judici als 5 encausats pel desallotjament de la casa okupada La Coctelera.

Festa Major Alternativa 2006

▶*Diumenge 2 de juliol*
Al matí: Bicicletada- caminada pro-Festa Major Alternativa 2006.

CSO La Tremenda

▶*Diumenge 2 de juliol*
A les 18h al CSO La Tremenda. Xerrada – debat: Història del feminisme a través de l'origen, l'evolució i el significat actual del concepte "gènere". A càrreg de María Inés Fregeiro.

còmics

Hormigón Armado

"El panorama musical a la comarca està mort, no pels grups sinó perquè no hi ha ajudes ni sales on tocar, es difícil trobar locals per assajar..., realment l'únic que tira endavant la música a la comarca són la gent que té ganes de fer-ne, que per sort és bastant.a"

Bega, maig 2006

El reportero + dicharachero

Som dissabte i és l'hora del vermut. Ens trobem a l'Ateneu Columna Terra i Llibertat de Berga, al curiós carrer del balç, amb els Hormigón Armado. Precisament aquest grup Berguedà va tocar fa poc en aquest ateneu igual com ho ha fet en els darrers mesos altres grups berguedans com la Mêle del gremi i Manolito's Band (falten els Ajos!). Avui aquí estan gairebé tots els hormigoneros (poca feina també) excepte el bateria. Durant l'entrevista donarem, com és habitual, una sola veu als entrevistats. Ens trobem amb l'amic i company Cofoi que toca el baix i els collons, l'Escudero guitarra amb cargols i ventre de porc (bon esmorzar), l'Edgar Manzano la guitarra i dos biquinis siusplau (com sempre) i l'amic i també company de l'Ateneu, Cols, lletrista i cantant. Falta el Duende, bateria manresà.

Des de quan existeix la vostra formació? Des del mes de gener.

Com va sorgir la idea de fer Hormigón? Jo (Cols) i l'Edgar tocàvem amb Columna Metralla però després de cinc anys vaig decidir plegar perquè no hi havia prou motivació al grup. Tenia molt clar de fer un altre grup, vaig contactar amb el bateria i vam anar acabant de buscant la resta de components.

El bateria és de Manresa, la resta, d'on sou? del Berguedà? Sí, bé d'aquest puto món que ens ha tocat viure.

Quin tipus de música feu? Una espècia de Metal xungo tiu. No ho acabem de tenir clar, la que ens agrada.

Assageu molt heu fet molts concerts? Assagem un cop per setmana, normalment el diumenge perquè tots treballem i el bateria és de Manresa. De vegades també entre setmana. De concerts n'hem fet tres fins ara.

Fa poc per tant que existiu, teniu molts temes?
Temes propis en tenim nou, més una versió. Actualment estem fent més temes.

Teniu algun projecte d'enregistrament?
Sí, al setembre tenim intenció d'entrar a l'estudi si cap catàstrofe natural no ho evita.

Quines temàtiques tenen les vostres cançons?
Totes les nostres cançons, en general, són de temàtica social. Algunes de manera explícites i d'altres a través d'històries personals, però totes tenen base social, sense ser explícitament polítiques o pamfletàries.

Tocareu pel concert de Patum?
Sí i de moment és el proper concert.

Sou gent que esteu implicats en els moviments socials de Berga? Jo (Cols) sóc militant sí; la resta només simpatitzants.

Com veieu el panorama després de la Patum de 2005?
En general, jo personalment (Cols), estic molt content de la resposta per part dels col·lectius de Berga dels que en formo part i també crec que la Plataforma a fet una tasca que està bastant bé. A nivell d'institucions penso que hi hagut una gestió nefasta i una col·laboració inexistent.

El meu somni (Escudero) és sortir a un escenari ben gran i dir a la Tura el que penso d'ella [Censurat pel bé del grup, jejeje].

▲*Membres del grup Hormigón Armado*

Quina música escolteu?
Edgar: Death Metal Nòrdic i Black Metal, alguna cosa de progressiu... Cofoi: hardcore, punk, flamenc, una mica de tot... Escudero: "Rock rústico de lomo ancho",jajajaja, i seriosament parlant Els pets i Tomeu Peña... Cols: Molta música nacional, i tralla ben feta en general...

◣El panorama musical la comarca està mort, no pels músics, sinó perquè no hi ha ajudes, ni sales on tocar, és díficil trobar locals per assejar,...

Què en penseu del panorama musical a la Comarca?
Està mort..., nono! Que hi ha molts grups! El panorama musical a la comarca està mort no pels grups sinó perquè no hi ha ajudes ni sales on tocar, es difícil on trobar locals per assajar..., realment l'únic que tira endavant la música a la comarca són la gent que té ganes de fer-ne què per sort és bastant. Fixat, per exemple, el nostre primer concert va ser a Mataró.

El segon va ser a l'Ateneu Columna Terra i Llibertat no?
Sí, perquè ens van donar la possibilitat i nosaltres teníem moltes ganes de tocar a casa.

Es confirmen els rumors del concert a la famosa Cereria Sant Roc?
Preferiríem morir en una agonia lenta i dolorosa menjats vius per talps desdentegats.

Voleu afegir alguna cosa més?
Siiii!! Els telèfons de contacte que la cosa està molt malament!! Cols: 617127182. Edgar: 665982277. Correu electrònic: hormigonarmado06@gmail.com

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

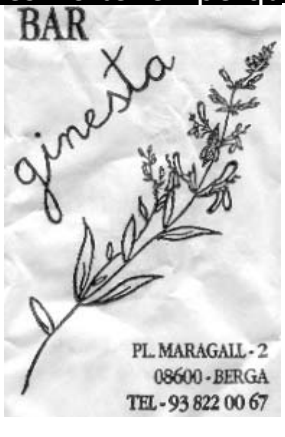

Bicilindrics
Bi.cilindrics, s.c.p.
C/ Raval, s/n
08272 Sant Fruitós de Bages
Telèfon i fax: 93 876 03 09
Especialitat en Moto Guzzi
Fanàtics de les OSSA i DUCATI
Servei DERBI i KAWASAKI
Mòbil: 639 11 25 58
web: http://personal2.redestb.es/bi.cilindrics
Persona de contacte: Pep.
e-mail:bi.cilindrics@retemail.es